

Službeni list

Europske unije

C 431

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 57.

1. prosinca 2014.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2014/C 431/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
2014/C 431/02	Polaganje prisege novog člana Suda.	2
2014/C 431/03	Izbor predsjednika vijeća od tri suca	2
2014/C 431/04	Odluke koje je donio Sud na općoj sjednici od 14. listopada 2014.	2
2014/C 431/05	Liste koje služe za određivanje sastava sudskih vijeća	3
2014/C 431/06	Određivanje vijeća nadležnog za predmete iz članka 107. Poslovnika Suda.	4
2014/C 431/07	Određivanje vijeća nadležnog za predmete iz članka 193. Poslovnika Suda.	4
2014/C 431/08	Određivanje prvog nezavisnog odvjetnika.	4

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2014/C 431/09	Predmet C-488/13: Rješenje Suda (peto vijeće) od 9. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Okrazhen sad – Tagrovishte – Bugarska) – „Parva Investitsionna Banka” AD, „UniKredit Bulbank” AD, „Siyk Faundeysshan” LLS protiv „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost” AD, Sindik na „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost” AD (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 1896/2006 — Pojam 'nespornih novčanih tražbina' — Stečajni postupak — Izvansudski dokument koji se odnosi na spornu tražbinu — Zahtjev za isplatu iz stečajne mase, na temelju takvog dokumenta — Situacija koja ne spada u područje primjene Uredbe br. 1896/2006 — Očita nenadležnost Suda). . . .	5
2014/C 431/10	Predmet C-521/13 P: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 11. rujna 2014. – Think Schuhwerk GmbH protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (Žalba — Žig Zajednice — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 1. točka (b) — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Crveni završeci vezica za obuću — Članak 122. Poslovnika Općeg suda — Žalba koja je djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito neosnovana)	6
2014/C 431/11	Predmet C-199/14: Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 25. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság – Mađarska) – János Kárász protiv Nyugdíjnyújtó Igazgatóság (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Provedba prava Unije — Nepostojanje — Očita nenadležnost Suda)	6
2014/C 431/12	Predmet C-204/14: Rješenje Suda (deseto vijeće) od 4. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tatabányai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság – Mađarska) – István Tivadar Szabó protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Zahtjev za prethodnu odluku — Trgovačko društvo koje je akumuliralo porezni dug — Direktor tog društva nije mogao biti izabran za obavljanje funkcije direktora drugog društva — Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda — Nemogućnost primjene odredaba prava Unije čije se tumačenje zahtijeva — Očita nenadležnost Suda — Hipotetička pitanja — Očita nedopuštenost)	7
2014/C 431/13	Predmet C-387/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. kolovoza 2014. uputio Krajowa Izba Odwoławcza (Poljska) – Esaprojekt Sp. z o.o. protiv Województwo Łódzkie	7
2014/C 431/14	Predmet C-397/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. kolovoza 2014. uputio Sąd Najwyższy (Poljska) – Polkomtel Sp. z o.o. protiv Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	9
2014/C 431/15	Predmet C-400/14 P: Žalba koju je 20. kolovoza 2014. podnio Basic AG Lebensmittelhandel protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 26. lipnja 2014. u predmetu T-372/11: Basic AG Lebensmittelhandel protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni).	9
2014/C 431/16	Predmet C-404/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. kolovoza 2014. uputio Nejvyšší soud České republiky (Češka Republika) – Marie Matoušková, sudska povjerenica u ostavinskom postupku protiv Mishe Martinus i Elisabeth Jekaterina Martinus, koje zastupa David Sedlák, u svojstvu skrbnika, te Beno Jeriël Eljada Martinus	10
2014/C 431/17	Predmet C-405/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. kolovoza 2014. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) – PST CLC a.s. protiv Generální ředitelství cel	11

2014/C 431/18	Predmet C-406/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. kolovoza 2014. uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poljska) – Wrocław – Miasto na prawach powiatu protiv Minister Infrastruktury i Rozwoju	11
2014/C 431/19	Predmet C-416/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. rujna 2014. uputio Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia (Italija) – Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA protiv Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza	12
2014/C 431/20	Predmet C-425/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. rujna 2014. uputio Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione Siciliana (Italija) – Impresa Edilux srl, in qualità di mandatario di ATI, Società Italiana Costruzioni e Forniture srl (SICEF) protiv Assessorato dei Beni Culturali e dell’Identità Siciliana – Servizio Soprintendenza Provincia di Trapani, Assessorato ai Beni Culturali e dell’Identità Siciliana, UREGA – Sezione provinciale di Trapani, Assessorato delle Infrastrutture e della Mobilità della Regione Siciliana	14
2014/C 431/21	Predmet C-426/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. rujna 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italija) – Heart Life Croce Amica Srl protiv Regione Piemonte	15
2014/C 431/22	Predmet C-432/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2014. uputio Conseil de prud’hommes de Paris (Francuska) – David Van der Vlist protiv Bio Philippe Auguste SARL	15
2014/C 431/23	Predmet C-386/13: Rješenje predsjednika Suda od 24. rujna 2014. – Europska komisija protiv Republike Cipar	16
2014/C 431/24	Predmet C-93/14: Rješenje predsjednika Suda od 9. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Audiencia Provincial de Navarra – Španjolska) – Miguel Angel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA	16
2014/C 431/25	Predmet C-130/14: Rješenje predsjednika Suda od 12. rujna 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Belgije	16
2014/C 431/26	Predmet C-279/14: Rješenje predsjednika Suda od 9. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Landgericht Hannover – Njemačka) – Catharina Smets, Franciscus Vereijken protiv TUIfly GmbH . . .	16
2014/C 431/27	Predmet C-316/14: Rješenje predsjednika Suda od 25. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht – Njemačka) – Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock protiv Condor Flugdienst GmbH	17
2014/C 431/28	Predmet C-337/14: Rješenje predsjednika Suda od 23. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht Rüsselsheim – Njemačka) – Elvira Mandl, Helmut Mandl protiv Condor Flugdienst GmbH	17
2014/C 431/29	Predmet C-364/14: Rješenje predsjednika Suda od 16. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht Rüsselsheim – Njemačka) – Annette Lorch, Kurt Lorch protiv Condor Flugdienst GmbH.	17

2014/C 431/30	Predmet C-365/14: Rješenje predsjednika Suda od 12. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht Rüsselsheim – Njemačka) – Brunhilde Liebler, Helmut Liebler protiv Condor Flugdienst GmbH	17
---------------	--	----

Opći sud

2014/C 431/31	Predmet T-453/11: Presuda Općeg suda od 21. listopada 2014. – Szajner protiv OHIM-a – Forge de Laguiole (LAGUIOLE) („Žig Zajednice — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Verbalni žig Zajednice LAGUIOLE — Raniji francuski poslovni naziv Forge de Laguiole — Članak 53. stavak 1. točka (c) i članak 8. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	18
2014/C 431/32	Predmet T-268/13: Presuda Općeg suda od 21. listopada 2014. – Italija protiv Komisije („Neizvršenje presude Suda kojom se utvrđuje neispunjenje obveze države — Novčana kazna — Odluka o plaćanju novčane kazne — Obveza povrata — Poduzeća nad kojima se provodi stečajni postupak — Predmet odnosnih stečajnih postupaka — Dužna pažnja — Teret dokaza”)	19
2014/C 431/33	Predmet T-405/10: Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2014. – Justice & Environment protiv Komisije (Usklađivanje zakonodavstava — Namjerno uvođenje GMO-ova u okoliš — Postupak odobrenja za stavljanje u promet — Zahtjev za unutarnje preispitivanje — Poništenje pobijanih ili predmetnih odluka — Prestanak postojanja predmeta spora — Obustava postupka).	19
2014/C 431/34	Predmet T-354/12: Rješenje Općeg suda od 17. rujna 2014. – Afepadi i dr. protiv Komisije (Tužba za poništenje — Zdravstvene tvrdnje koje se navode u etiketiranju i reklamiranju hrane — Uredba (EU) br. 432/2012 — Uvodne izjave 11., 14. i 17. — Akt koji se ne može pobijati — Nedopuštenost) . . .	20
2014/C 431/35	Predmet T-59/13 P: Rješenje Općeg suda od 7. listopada 2014. – BT protiv Komisije (Žalba — Javna služba — Ugovorno osoblje — Neproduženje ugovora — Članak 76. Poslovnika Službeničkog suda) .	20
2014/C 431/36	Predmet T-83/13 P: Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2014. – BS protiv Komisije („Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Socijalna sigurnost — Članak 73. Pravilnika o osoblju — Propisi o osiguranju od nezgoda i profesionalnih bolesti — Načelo kolegijalnosti — Pravna priroda spora — Stupanj povrede tjelesnog i duševnog integriteta — Žalba djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana”) .	21
2014/C 431/37	Predmet T-230/13: Rješenje Općeg suda od 2. listopada 2014. – HTC Sweden protiv OHIM-a – Vermop Salmon (TWISTER) (Žig Zajednice — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Povlačenje zahtjeva za proglašavanje ništavosti — Obustava postupka)	22
2014/C 431/38	Predmet T-497/13: Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2014. – Boston Scientific Neuromodulation protiv OHIM-a (PRECISION SPECTRA) (Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice PRECISION SPECTRA — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 — Tužba djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito pravno neosnovana)	22
2014/C 431/39	Predmet T-583/13: Rješenje Općeg suda od 3. rujna 2014. – Shire Pharmaceutical Contracts protiv Komisije (Tužba za poništenje — Lijekovi za pedijatrijsku uporabu — Uredba (EZ) br. 1901/2006 — Članak 37. — Produljenje trajanja zaštite stavljanja u promet lijekova za rijetke bolesti nezaštićenih patentom — Akt koji se ne može pobijati — Nedopuštenost)	23
2014/C 431/40	Predmet T-286/14 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. rujna 2014. – Röchling Oertl Kunststofftechnik protiv Komisije („Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Nacionalno promicanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije — Odluka Komisije o pokretanju službenog istražnog postupka u području državnih potpora — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Fumus boni juris”)	23

2014/C 431/52	Predmet T-660/14: Tužba podnesena 12. rujna 2014. – SV Capital protiv EBA.	29
2014/C 431/53	Predmet T-670/14: Tužba podnesena 19. rujna 2014. – Milchindustrie-Verband i Deutscher Raiffeisenverband protiv Komisije	30
2014/C 431/54	Predmet T-681/14: Tužba podnesena 18. rujna 2014. – El-Qaddafi protiv Vijeća.	31
2014/C 431/55	Predmet T-682/14: Tužba podnesena 19. rujna 2014. – Mylan Laboratories i Mylan protiv Komisije	32
2014/C 431/56	Predmet T-683/14 P: Žalba koju je 16. rujna 2014. podnio Rhys Morgan protiv presude Službeničkog suda od 8. srpnja 2014. u predmetu F-26/13, Morgan/OHIM	33
2014/C 431/57	Predmet T-684/14: Tužba podnesena 19. rujna 2014. – Krka protiv Komisije.	34
2014/C 431/58	Predmet T-685/14: Tužba podnesena 18. rujna 2014. – EEB protiv Komisije	35
2014/C 431/59	Predmet T-689/14 P: Žalba koju je 12. rujna 2014. podnijela Europska agencija za sigurnost mreža i podataka (ENISA) protiv presude Službeničkog suda od 2. lipnja 2014. u predmetu F-63/13, Psarras/ENISA	36
2014/C 431/60	Predmet T-690/14: Tužba podnesena 19. rujna 2014. – Sony Computer Entertainment Europe protiv OHIM-a – Marpefa (Vieta)	37
2014/C 431/61	Predmet T-701/14: Tužba podnesena 22. rujna 2014. – Niche Generics protiv Komisije.	38
2014/C 431/62	Predmet T-713/14: Tužba podnesena 10. listopada 2014. – IPSO protiv ESB-a	39
2014/C 431/63	Predmet T-714/14: Tužba podnesena 8. listopada 2014. – Bonney protiv OHIM-a – Bruno (ATHEIST)	40
2014/C 431/64	Predmet T-715/14: Tužba podnesena 9. listopada 2014. – NK Rosneft i dr. protiv Vijeća	40
2014/C 431/65	Predmet T-718/14: Tužba podnesena 10. listopada 2014. – Hong Kong Group protiv OHIM-a – WE Brand (W E)	41
2014/C 431/66	Predmet T-721/14: Tužba podnesena 13. listopada 2014. – Belgija protiv Komisije	42
2014/C 431/67	Predmet T-725/14: Tužba podnesena 14. listopada 2014. – Aalberts Industries protiv Komisije i Suda Europske unije.	43
2014/C 431/68	Predmet T-727/14: Tužba podnesena 10. listopada 2014. – Universal Protein Supplements Corp. d/b/a Universal Nutrition protiv OHIM-a – H. Young Holdings (animal).	44
2014/C 431/69	Predmet T-728/14: Tužba podnesena 10. listopada 2014. – Universal Protein Supplements Corp. d/b/a Universal Nutrition protiv OHIM-a – H. Young Holdings (animal)	44
2014/C 431/70	Predmet T-592/13: Rješenje Općeg suda od 2. listopada 2014. – Ratioparts-Ersatzteile protiv OHIM-a – Norwood Industries (NORTHWOOD professional forest equipment)	45

2014/C 431/71	Predmet T-622/13: Rješenje Općeg suda od 2. listopada 2014. – Ratioparts-Ersatzteile protiv OHIM-a – Norwood Promotional Products Europe (NORTHWOOD professional forest equipment).	45
2014/C 431/72	Predmet T-706/13: Rješenje Općeg suda od 1. listopada 2014. – Tui Deutschland protiv OHIM-a – Infinity Real Estate & Project Development (Sensimar)	46
2014/C 431/73	Predmet T-370/14: Rješenje Općeg suda od 2. rujna 2014. – Petropars i dr. protiv Vijeća.	46
Službenički sud		
2014/C 431/74	Predmet F-23/11 RENV: Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 15. listopada 2014. – AY protiv Vijeća (Javna služba — Dužnosnici — Vraćanje Službeničkom sudu na ponovno suđenje nakon ukidanja — Promaknuće — Postupak promaknuća u 2010. — Usporedba zasluga — Odluka da se ne promakne tužitelj).	47
2014/C 431/75	Predmet F-86/13: Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 15. listopada 2014. – van de Water protiv Parlamenta (Javna služba — Prava i obveze dužnosnika — Obavijest o namjeri obavljanja djelatnosti nakon odlaska iz službe — Članak 16. Pravilnika — Spojivost s legitimnim interesima institucije — Zabrana).	47
2014/C 431/76	Predmet F-59/14: Tužba podnesena 24. lipnja 2014. – ZZ protiv Europske komisije	48
2014/C 431/77	Predmet F-75/14: Tužba podnesena 31. srpnja 2014. – ZZ protiv Entreprise commune ECSEL	48
2014/C 431/78	Predmet F-87/14: Tužba podnesena 1. rujna 2014. – ZZ protiv Vijeća	49
2014/C 431/79	Predmet F-98/14: Tužba podnesena 29. rujna 2014. – ZZ protiv Vijeća	50

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2014/C 431/01)***Posljednja objava**

SL C 421, 24.11.2014.

Prethodne objave

SL C 409, 17.11.2014.

SL C 395, 10.11.2014.

SL C 388, 3.11.2014.

SL C 380, 27.10.2014.

SL C 372, 20.10.2014.

SL C 361, 13.10.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Polaganje prisege novog člana Suda

(2014/C 431/02)

Povodom imenovanja za suca Suda odlukom predstavnika vlada država članica Europske unije od 24. rujna 2014. ⁽¹⁾, za razdoblje od 7. listopada 2014. do 6. listopada 2018., C. Lycourgos položio je prisegu pred Sudom 8. listopada 2014.

Izbor predsjednika vijeća od tri suca

(2014/C 431/03)

Suci Suda izabrali su na sjednici 7. listopada 2014., u skladu s člankom 12. stavkom 2. Poslovnika, A. Ó Caoimha, za predsjednika osmog vijeća, J.C. Bonichota za predsjednika sedmog vijeća, C. Vajdu za predsjednika desetog vijeća, S. Rodina za predsjednika šestog vijeća i K. Jürimäe za predsjednicu devetog vijeća, za razdoblje od 7. listopada 2014. do 6. listopada 2015.

Odluke koje je donio Sud na općoj sjednici od 14. listopada 2014.

(2014/C 431/04)

Na općoj sjednici od 14. listopada 2014. Sud je odlučio rasporediti C. Lycourgosa u drugo i sedmo vijeće.

Drugo i sedmo vijeće stoga su sastavljeni kako je naznačeno u nastavku.

Drugo vijeće

R. Silva de Lapuerta, predsjednica vijeća,

J.C. Bonichot, A. Arabadjiev, J.L. Da Cruz Vilaça i C. Lycourgos, suci.

Sedmo vijeće

J.C. Bonichot, predsjednik vijeća,

A. Arabadjiev, J.L. Da Cruz Vilaça i C. Lycourgos, suci.

⁽¹⁾ SL L 284, 30.9.2014., str. 46.

Liste koje služe za određivanje sastava sudskih vijeća

(2014/C 431/05)

Na općoj sjednici od 14. listopada 2014. Sud je sastavio listu za određivanje sastava velikog vijeća kako slijedi:

A. Rosas
C. Lycourgos
E. Juhász
K. Jürimäe
A. Borg Barthet
F. Biltgen
J. Malenovský
S. Rodin
E. Levits
C. Vajda
A. Ó Caoimh
J. L. Da Cruz Vilaça
J.C. Bonichot
C. G. Fernlund
A. Arabadjiev
E. Jarašiūnas
C. Toader
A. Prechal
M. Safjan
M. Berger
D. Šváby

Na općoj sjednici od 14. listopada 2014. Sud je sastavio listu za određivanje sastava drugog vijeća od pet sudaca kako slijedi:

J.C. Bonichot
C. Lycourgos
A. Arabadjiev
J. L. Da Cruz Vilaça

Na općoj sjednici od 14. listopada 2014. Sud je sastavio listu za određivanje sastava sedmog vijeća od tri suca kako slijedi:

A. Arabadjiev
J. L. Da Cruz Vilaça
C. Lycourgos

Određivanje vijeća nadležnog za predmete iz članka 107. Poslovnika Suda

(2014/C 431/06)

Na općoj sjednici od 7. listopada 2014. Sud je, primjenom članka 11. stavka 2. Poslovnika, odredio četvrto vijeće za odlučivanje o predmetima iz članka 107. spomenutog Poslovnika za razdoblje od 7. listopada 2014. do 6. listopada 2015.

Određivanje vijeća nadležnog za predmete iz članka 193. Poslovnika Suda

(2014/C 431/07)

Na općoj sjednici od 7. listopada 2014. Sud je, primjenom članka 11. stavka 2. Poslovnika, odredio prvo vijeće za odlučivanje o predmetima iz članka 193. spomenutog Poslovnika za razdoblje od 7. listopada 2014. do 6. listopada 2015.

Određivanje prvog nezavisnog odvjetnika

(2014/C 431/08)

Na općoj sjednici od 7. listopada 2014. Sud je za prvog nezavisnog odvjetnika odredio M. Watheleta, za razdoblje od 7. listopada 2014. do 6. listopada 2015.

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Rješenje Suda (peto vijeće) od 9. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Okrazhen sad – Tagrovishte – Bugarska) – „Parva Investitsionna Banka” AD, „UniKredit Bulbank” AD, „Siyk Faundeyshan” LLS protiv „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost” AD, Sindik na „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost” AD

(Predmet C-488/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EZ) br. 1896/2006 — Pojam 'nespornih novčanih tražbina' — Stečajni postupak — Izvansudski dokument koji se odnosi na spornu tražbinu — Zahtjev za isplatu iz stečajne mase, na temelju takvog dokumenta — Situacija koja ne spada u područje primjene Uredbe br. 1896/2006 — Očita nenadležnost Suda)

(2014/C 431/09)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Okrazhen sad – Tagrovishte

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Parva Investitsionna Banka” AD, „UniKredit Bulbank” AD, „Siyk Faundeyshan” LLS

Tuženik: „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost” AD, Sindik na „Ear Proparti Developmant – v nesastoyatelnost” AD

uz sudjelovanje: Natsionalna agentsia za prihodite, „Aset Menidzhmant” EAD, „Ol Siyz Balgaria” OOD, „Si Dzhi Ef – aktsionerna obshtnost” AD, „Silvar Biych” EAD, „Rudersdal” EOOD, „Kota Enerdzhi” EAD, Chavdar Angelov Angelov

Izreka

Sud Europske unije je očito nenadležan za davanje odgovora na pitanje koje je postavio Okrazhen sad – Targovishte (Bugarska).

⁽¹⁾ SL C 344, 23.11.2013.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 11. rujna 2014. – Think Schuhwerk GmbH protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-521/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Žig Zajednice — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 1. točka (b) — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Crveni završeci vezica za obuću — Članak 122. Poslovnika Općeg suda — Žalba koja je djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito neosnovana)

(2014/C 431/10)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Think Schuhwerk GmbH (zastupnik: M. Gail, Rechtsanwalt)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: G. Schneider, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Think Schuhwerk GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 344, 23.11.2013.

Rješenje Suda (sedmo vijeće) od 25. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – János Kárász protiv Nyugdíjfélyósító Igazgatóság

(Predmet C-199/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 17. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Provedba prava Unije — Nepostojanje — Očita nenadležnost Suda)

(2014/C 431/11)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: János Kárász

Tuženik: János Kárász

Izreka

Sud Europske unije je očito nenadležan za davanje odgovora na pitanje koje je odlukom od 25. ožujka 2014. postavio Fővárosi közigazgatási és munkügyi bíróság (Mađarska).

⁽¹⁾ SL C 245, 28.7.2014.

Rješenje Suda (deseto vijeće) od 4. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Mađarska) – István Tivadar Szabó protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Predmet C-204/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Trgovačko društvo koje je akumuliralo porezni dug — Direktor tog društva nije mogao biti izabran za obavljanje funkcije direktora drugog društva — Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda — Nemogućnost primjene odredaba prava Unije čije se tumačenje zahtijeva — Očita nenadležnost Suda — Hipotetička pitanja — Očita nedopuštenost)

(2014/C 431/12)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: István Tivadar Szabó

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Izreka

1. Sud Europske unije je očito nenadležan za davanje odgovora na treće pitanje koje je postavio Tatabányai közigazgatási és munkaügyi bíróság (Mađarska).
2. Ostala pitanja koja je postavio navedeni sud su očito nedopuštena.

⁽¹⁾ SL C 245, 28.7.2014.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. kolovoza 2014. uputio Krajowa Izba Odwoławcza (Poljska) – Esaprojekt Sp. z o.o. protiv Województwo Łódzkie

(Predmet C-387/14)

(2014/C 431/13)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Krajowa Izba Odwoławcza

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Esaprojekt Sp. z o.o.

Druga stranka: Województwo Łódzkie

Prethodna pitanja

1. Dopuštali članak 51., zajedno s načeloma jednakog i nediskriminirajućeg ponašanja prema gospodarskim subjektima i načelom transparentnosti iz članka 2. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (u daljnjem tekstu: Direktiva 2004/18/EZ) ⁽¹⁾, da neki gospodarski subjekt u okviru pojašnjenja ili nadopune dokumenata navede ispunjene ugovore (tj. izvršene isporuke) različite od onih koje je naveo u popisu isporuka koji je priložen ponudi; može li osobito istaknuti ispunjene ugovore jednog drugog gospodarskog subjekta, ako u ponudi nije spomenuo da može raspolagati njegovim kapacitetima?

2. Treba li članak 51. Direktive 2004/18/EZ – u svjetlu presude Suda od 10. listopada 2013. u predmetu C-336/12, Manova, iz koje proizlazi da „načelo jednakog postupanja... treba tumačiti u smislu da se ne protivi tome da javni naručitelj zahtijeva od natjecatelja, nakon isteka roka za dostavu zahtjeva za sudjelovanje u postupku javne nabave, dostavu dokumenata koji opisuju situaciju tog natjecatelja, poput objavljenog zaključnog računa, čije je postojanje prije isteka roka utvrđenog za podnošenje zahtjeva objektivno provjerljivo, dok god dokumenti za taj ugovor ne sadrže izričitu obvezu da budu dostavljeni pod prijetnjom odbacivanja zahtjeva natjecatelja” – tumačiti na način da je nadopuna dokumenata dopuštena samo ako se odnosi na dokumente koji su postojali već prije isteka roka za podnošenje ponuda ili zahtjeva za sudjelovanjem u postupku, što se objektivno može ispitati, ili pak na način da je Sud samo naznačio jednu od mogućnosti te je nadopuna dokumenata dopuštena i u drugim slučajevima, npr. prilaganjem dokumenata koji prije isteka navedenog roka nisu postojali, ali koji svejedno objektivno mogu potvrditi ispunjenje nekog od uvjeta za sudjelovanje?
3. Ako se na drugo pitanje treba odgovoriti u tom smislu da se nadopuniti mogu i drugi dokumenti osim onih spomenutih u presudi Manova, C-336/12, mogu li se nadopuniti dokumenti koji potječu od gospodarskog subjekta, od neovlaštene treće osobe ili od drugih gospodarskih subjekata, na čije se kapacitete gospodarski subjekt poziva, ako ti dokumenti nisu uopće spomenuti u okviru ponude?
4. Dopušta li članak 44. u vezi s člankom 48. stavkom 2. točkom (a) kao i načelo jednakog postupanja s gospodarskim subjektima utvrđeno u članku 2. Direktive 2004/18/EZ, pozivanje na kapacitete drugog gospodarskog subjekta, o kojem je riječ u članku 48. stavku 3., na način da se zbroje znanje i iskustvo dva gospodarska subjekta, koji svaki za sebe ne posjeduju znanje i iskustvo koje zahtjeva javni naručitelj, kada se navedeno iskustvo ne može dijeliti (tj. gospodarski subjekt mora u cijelosti ispuniti uvjet za sudjelovanje u postupku), te je izvršenje ugovora nedjeljivo (predstavlja cjelinu)?
5. Dopušta li članak 44. u vezi s člankom 48. stavkom 2. točkom (a) kao i načelo jednakog postupanja s gospodarskim subjektima utvrđeno u članku 2. Direktive 2004/18/EZ, pozivanje na iskustvo skupine gospodarskih subjekata na način da se gospodarski subjekt koji je izvršio neki ugovor kao član skupine gospodarskih subjekata, može pozivati na izvršenje ugovora od strane te skupine, bez obzira na to kakav je bio njegov udjel u izvršenju tog ugovora, ili se pak može pozivati jedino na vlastito, stvarno stečeno iskustvo, koje je stekao prilikom izvršenja jednog dijela ugovora koji mu je dodijeljen unutar skupine?
6. Može li se članak 45. stavak 2. točka (g) Direktive 2004/18/EZ – po kojem gospodarski subjekt može biti isključen iz sudjelovanja u ugovoru ako je kriv za ozbiljno lažno prikazivanje činjenica pri dostavljanju potrebnih podataka[...] ili ako nije dostavio takve podatke – tumačiti na način da se iz sudjelovanja u ugovoru isključuje gospodarski subjekt koji je lažno prikazao činjenice pri dostavljanju (potrebnih) podataka koji su imali ili mogli imati utjecaja na rezultat postupka, pod pretpostavkom da krivnja za posljedičnu zabludu proizlazi iz samog davanja pogrešnih podataka javnom naručitelju, koji utječu na odluku javnog naručitelja o isključenju gospodarskog subjekta (i odbijanju njegove ponude), bez obzira na to je li gospodarski subjekt djelovao s namjerom i ciljano, ili pak bez namjere, iz nepažnje, nemara ili zbog zanemarivanja dužne pažnje? Može li se uzeti da je „pri dostavljanju (potrebnih) podataka [...] kriv za ozbiljno lažno prikazivanje činjenica pri dostavljanju potrebnih podataka ili da [...] nije dostavio takve podatke” samo onaj gospodarski subjekt koji je dostavio lažne podatke (koji ne odgovaraju istini), ili se isto može uzeti i za gospodarskog subjekta koji je doduše dostavio istinite podatke, ali na način koji je bio usmjeren na stvaranje uvjerenja kod javnog naručitelja da gospodarski subjekt ispunjava propisane uvjete, iako to nije točno?
7. Dopušta li članak 44. u vezi s člankom 48. stavkom 2. točkom (a) kao i načelo jednakog postupanja s gospodarskim subjektima utvrđeno u članku 2. Direktive 2004/18/EZ pozivanje gospodarskog subjekta na njegovo iskustvo, na način da se poziva na dva ili više ugovora zajedno kao da su jedan ugovor, iako naručitelj ni u pozivu za nadmetanje ni u ugovornim dokumentima nije predvidio tu mogućnost?

(¹) SL L 134, str. 114.–240. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. kolovoza 2014. uputio Sąd Najwyższy (Poljska) – Polkomtel Sp. z o.o. protiv Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Predmet C-397/14)

(2014/C 431/14)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Najwyższy

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Polkomtel Sp. z o.o.

Tuženik: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Druga stranka u postupku: Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie (obecnie Orange Polska S.A. w Warszawie)

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 28. Direktive 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi) ⁽¹⁾ u prvotnoj verziji, tumačiti na način da pristup nezemljopisnim brojevima ne treba osigurati samo krajnjim korisnicima iz drugih država članica, već i krajnjim korisnicima iz države članice operatera javne komunikacijske mreže, što ima za posljedicu da ispitivanje ispunjenja te obveze od strane nacionalnog regulatornog tijela podliježe zahtjevima koji proizlaze iz načela djelotvornosti prava Unije te tumačenja nacionalnog prava usklađenog s pravom Unije?
2. Ako se na pitanje 1. daje potvrđan odgovor: treba li članak 28. Direktive 2002/22 u vezi s člankom 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da se radi ispunjenja obveze navedene u prvonavedenom propisu može primijeniti postupak koji je za nacionalna regulatorna tijela predviđen u članku 5. stavku 1. Direktive 2002/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o pristupu i međusobnom povezivanju elektroničkih komunikacijskih mreža i pripadajuće opreme (Direktiva o pristupu) ⁽²⁾?
3. Treba li članak 8. stavak 3. Direktive 2002/19, u vezi s člankom 28. Direktive 2002/22 i člankom 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ili članak 8. stavak 3. Direktive 2002/19, u vezi s člankom 5. stavkom 1. Direktive 2002/19 i člankom 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti na način da nacionalna regulatorna tijela – kako bi krajnjem korisniku domaćeg operatera javne komunikacijske mreže osigurala pristup uslugama koje se obavljaju pod nezemljopisnim brojevima u mreži jednog drugog domaćeg operatera – mogu utvrditi načela obračuna naknade za uspostavljanje poziva između operatera, na način da primijene tarifu za okončavanje poziva koja je s obzirom na troškove utvrđena za jednog od operatera temeljem članka 13. Direktive 2002/19, ako je operater tijekom neuspjelih pregovora vođenih u skladu s obvezom iz članka 4. Direktive 2002/29 sam to predložio?

⁽¹⁾ SL L 108, str.51. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 3.).

⁽²⁾ SL L 108, str. 7. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 38., str. 69.).

Žalba koju je 20. kolovoza 2014. podnio Basic AG Lebensmittelhandel protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 26. lipnja 2014. u predmetu T-372/11: Basic AG Lebensmittelhandel protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-400/14 P)

(2014/C 431/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Basic AG Lebensmittelhandel (zastupnik: D. Altenburg, T. Haug, Rechtsanwälte)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) i Repsol YPF, SA

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine odluku Suda Europske unije (Općeg suda) od 26. lipnja 2014. (predmet T-372/11) i predmet vrati na ponovno suđenje Općem sudu;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj prigovara načinu na koji je Opći sud tumačio definiciju „usluge distribucije” što predstavlja, u smislu primjene prava, prethodno pitanje prilikom ocjene sličnosti usluga. Nadalje, žalitelj smatra da je Opći sud tu pogrešnu ocjenu koristio kao pravni temelj za daljnju ocjenu vjerojatnosti zabune između dotičnih žigova.

Žalitelj naglašava da je glavna uloga Suda osigurati jedinstveno tumačenje pojma i dosega dotičnih usluga (C-418/02, točka 33. – Praktiker; spojeni predmeti C-414/99 do C-416/99 Zino Davidoff i Levi Strauss, točke 42. i 43.) i presude „IP-Translator” (C-307/10, 19. lipanj 2012.) prema kojoj „proizvodi i usluge trebaju biti takvi da ih se može definirati na objektivni način kako bi ispunili funkciju žiga kao oznake podrijetla” te od Suda traži „dovoljno preciznu i jasnu” definiciju „usluga distribucije”.

Prema mišljenju žalitelja, usluga „distribucija” ima vrlo uzak doseg i obuhvaća samo aktivnosti „prijevoz; ambalažiranje i uskladištenje proizvoda”, a ne i usluge „prodaja na malo i prodaja na veliko”. Nadalje, žalitelj ističe da je Sud u presudi „Praktiker” razjasnio da je cilj „prodaje na malo” (razred 35) – za razliku od usluga u razredu 39 – prodaja proizvoda potrošačima budući da se te usluge sastoje „osobito od odabira asortimana proizvoda ponuđenih na prodaju te od ponude potrošaču različitih usluga koje ga navode da sklopi navedeni posao s predmetnim trgovcem radije nego s konkurencijom”.

Prema mišljenju žalitelja, opća klasifikacija „distribucije” u nicanski razred 39 ne smije biti zanemarena budući da se Sud u predmetu Praktiker izričito podupro vlastitu argumentaciju razmatranjem objašnjenja nicanskog razreda 35 (C-418/02, t. 36.).

Prema tome, odluku Općeg suda valja ukinuti i predmet vratiti na ponovno suđenje.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. kolovoza 2014. uputio Nejvyšší soud České republiky (Češka Republika) – Marie Matoušková, sudska povjerenica u ostavinskom postupku protiv Míše Martinus i Elisabeth Jekaterina Martinus, koje zastupa David Sedlák, u svojstvu skrbnika, te Beno Jeriël Eljada Martinus

(Predmet C-404/14)

(2014/C 431/16)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší soud České republiky

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marie Matoušková, sudska povjerenica u ostavinskom postupku

Stranke na koje se odnosi ostavinski postupak: Misha Martinus i Elisabeth Jekaterina Martinus, koje zastupa David Sedlák, u svojstvu skrbnika; Beno Jeriël Eljada Martinus

Prethodna pitanja

Ako skrbnik maloljetne osobe u njeno ime sklopi sporazum o nasljeđivanju koji sud mora odobriti da bi bio valjan, je li takva odluka, s točke gledišta suda, mjera u smislu članka 1. stavka 1. točke b), ili mjera u smislu članka 1. stavka 3. točke f) Uredbe br. 2201/2003⁽¹⁾ od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000?

⁽¹⁾ SL 2003 L 338, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. kolovoza 2014. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) – PST CLC a.s. protiv Generální ředitelství cel

(Predmet C-405/14)

(2014/C 431/17)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PST CLC a.s.

Tuženik: Generální ředitelství cel

Prethodno pitanje

Je li Uredba Komisije (EZ) br. 384/2004⁽¹⁾ od 1. ožujka 2004. o razvrstavanju određene robe u kombiniranu nomenklaturu, u vrijeme dok je bila na snazi, od 22. ožujka 2004. do 22. prosinca 2009., bila važeća u odnosu na članak 2. njezinog Priloga, kojim je predviđeno da proizvodi koji se sastoje od rashladnog tijela „heat sink” i ventilatora potpadaju pod oznaku KN 8414 59 30, te je li stoga bila primjenjiva na ovaj predmet?

⁽¹⁾ SL 2004 L 64, str. 21.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. kolovoza 2014. uputio Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poljska) – Wrocław – Miasto na prawach powiatu protiv Minister Infrastruktury i Rozwoju

(Predmet C-406/14)

(2014/C 431/18)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Wrocław – Miasto na prawach powiatu

Tuženik: Minister Infrastruktury i Rozwoju

Prethodna pitanja

1. Može li s obzirom na Direktivu Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama ⁽¹⁾ naručitelj u specifikacijama odrediti da izvođač najmanje 25 % radova obuhvaćenih ugovorom mora izvršiti vlastitim sredstvima?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, dovodi li primjena zahtjeva opisanog u prvom pitanju u postupku dodjele javnog ugovora do takve povrede propisa prava Europske unije koja zahtijeva izvršavanje financijskog ispravka u skladu s člankom 98. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 od 11. srpnja 2006. o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1260/1999 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ (SL L 134, str. 114), (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

⁽²⁾ (SL L 210, str. 255), (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 14., svezak 2., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. rujna 2014. uputio Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia (Italija) – Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA protiv Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza

(Predmet C-416/14)

(2014/C 431/19)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Fratelli De Pra SpA, SAIV SpA

Tuženici: Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Belluno, Agenzia Entrate – Direzione Provinciale Ufficio Controlli Vicenza

Prethodna pitanja

1. Jesu li, kada je riječ o terminalnoj opremi za usluge zemaljske radijske mobilne komunikacije, u skladu s pravom Zajednice (Direktivom 1999/5/EZ ⁽¹⁾ te direktivama 2002/19/EZ ⁽²⁾, 2002/20/EZ ⁽³⁾, 2002/21/EZ ⁽⁴⁾ i 2002/22/EZ ⁽⁵⁾) nacionalni propisi koji zajednički uređuju tu materiju, odnosno:

— članak 2. stavak 4. Uredbe sa zakonskom snagom (D.L.) br. 4/2014, koja je naknadno postala Zakon br. 50/2014;

— članak 160. Zakonodavne uredbe (d. lgs.) br. 259/2003;

— članak 21. Tarife u prilogu Uredbe Predsjednika Republike (D.P.R.) br. 641/1972;

koji izjednačavajući terminalnu opremu s radijskim postajama, predviđaju obvezu za korisnika da ishodi opće ovlaštenje te izdavanje odgovarajuće koncesije za radijske postaje, određujući da to podrazumijeva snošenje troškova?

Je li, konkretno u pogledu korištenja terminalne opreme, u skladu s pravom Zajednice namjera talijanske države da na teret korisnika propiše obvezu ishođenja općeg ovlaštenja i koncesije za radijske postaje, kada su stavljanje na tržište, slobodno kretanje i stavljanje u pogon terminalne opreme već precizno uređeni izvorima prava Zajednice (Direktivom 1999/5/EZ), bez da je predviđeno ikakvo opće ovlaštenje i/ili licenca?

Nadalje, jesu li i opće ovlaštenje i koncesija predviđeni nacionalnim propisom u skladu s pravom Europske unije:

- unatoč tome što je opće ovlaštenje odredba koja se ne tiče korisnika terminalne opreme, nego samo društava ovlaštenih za pružanje elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (članci 1., 2. i 3. Direktive 2002/20/EZ o ovlaštenju);
- unatoč tome što je koncesija već predviđena za osobna prava korištenja radijskih frekvencija i za prava korištenja brojeva, što su situacije koje se zasigurno ne mogu povezati s korištenjem terminalne opreme;
- unatoč tome što propis Zajednice ne predviđa nikakvu obvezu ishođenja općeg ovlaštenja ili izdavanja koncesije za terminalnu opremu;
- unatoč tome što članak 8. Direktive 1999/5/EZ određuje da države članice „neće zabraniti, ograničiti ili spriječiti stavljanje na tržište i stavljanje u pogon na svom državnom području uređaje koji nose oznaku CE“;
- unatoč razlici u pogledu sadržaja i propisa, a ne istovrsnosti, između radijske postaje i terminalne opreme za usluge zemaljske radijske mobilne komunikacije?

2. Jesu li u skladu s pravom Zajednice (Direktivom 1999/5/EZ i Direktivom 2002/22/EZ, posebno člankom 20.) nacionalni propisi koji zajednički uređuju tu materiju, odnosno:

- članak 2. stavak 4. Uredbe sa zakonskom snagom (D.L.) br. 4/2014, koja je naknadno postala Zakon br. 50/2014;
- članak 160. Zakonodavne uredbe (d. lgs.) br. 259/2003;
- članak 21. Tarife u prilogu Uredbe Predsjednika Republike (D.P.R.) br. 641/1972;
- članak 3. Uredbe Ministra (dm.) br. 33/1990,

na temelju kojih

- ugovor iz članka 20. Direktive 2002/22/EZ – sklopljen između upravitelja i korisnika, čiji je predmet uređivanje poslovnih odnosa između potrošača i krajnjih korisnika s jednim ili više društava koja pružaju usluge priključenja i druge povezane usluge – može „sam po sebi“ vrijediti kao isprava koja zamjenjuje opće odobrenje i/ili koncesiju za radijsku postaju, bez bilo kakve intervencije, djelovanja ili nadzora od strane tijela javne vlasti;
- ugovor treba sadržavati čak i podatke o vrsti terminalnog uređaja i njegovoj homologizaciji (nije predviđena na temelju članka 8. Direktive 1999/5/EZ)?

3. Jesu li u skladu s gore navedenim pravom Zajednice odredbe koje zajednički uređuju tu materiju, odnosno članak 2. stavak 4. Uredbe sa zakonskom snagom (D.L.) br. 4/2014, koja je naknadno postala Zakon br. 50/2014, članak 160. Zakonodavne uredbe (d. lgs.) br. 259/2003 i članak 21. Tarife u prilogu Uredbe Predsjednika Republike (D.P.R.) br. 641/1972, koje predviđaju obvezu ishođenja općeg ovlaštenja, a slijedom toga i koncesije za radijsku postaju, u odnosu na samo jednu kategoriju korisnika, subjekte ugovora koji se formalno naziva pretplata, dok nikakvo opće ovlaštenje niti koncesija nisu predviđeni u odnosu na korisnike usluga elektroničke komunikacije na temelju ugovora samo jer se drugačije naziva (= *prepaid* usluga ili usluga bez pretplate)?

4. Jesu li u suprotnosti s člankom 8. Direktive 1999/5/EZ nacionalni propisi, poput članka 2. stavka 4. Uredbe sa zakonskom snagom (D.L.) br. 4/2014, koja je naknadno postala Zakon br. 50/2014, članka 160. Zakonodavne uredbe (d. lgs.) br. 259/2003 i članka 21. Tarife u prilogu Uredbe Predsjednika Republike (D.P.R.) br. 641/1972, koji predviđaju:

- upravno postupanje u svrhu izdavanja općeg ovlaštenja i koncesije za radijske postaje,

— plaćanje koncesijske naknade (cc.gg.) za obavljanje takvih djelatnosti,

u pogledu postupanja koja mogu predstavljati ograničenje stavljanju u pogon, korištenju i slobodnom kretanju terminalnih uređaja?

- (¹) Direktiva 1999/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 1999. o radijskoj opremi i telekomunikacijskoj terminalnoj opremi i o uzajamnom priznavanju njihove sukladnosti (SL L 91, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 40.)
- (²) Direktiva 2002/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o pristupu i međusobnom povezivanju elektroničkih komunikacijskih mreža i pripadajuće opreme (Direktiva o pristupu) (SL L 108, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 38., str. 69.)
- (³) Direktiva 2002/20/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o ovlaštenju u području elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Direktiva o ovlaštenju) (SL L 108, str. 21.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 53., str. 62.)
- (⁴) Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) (SL L 108, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 25.)
- (⁵) Direktiva 2002/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o univerzalnoj usluzi i pravima korisnika u vezi s elektroničkim komunikacijskim mrežama i uslugama (Direktiva o univerzalnoj usluzi) (SL L 108, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. rujna 2014. uputio Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione Siciliana (Italija) – Impresa Edilux srl, in qualità di mandatario di ATI, Società Italiana Costruzioni e Forniture srl (SICEF) protiv Assessorato dei Beni Culturali e dell'Identità Siciliana – Servizio Soprintendenza Provincia di Trapani, Assessorato ai Beni Culturali e dell'Identità Siciliana, UREGA – Sezione provinciale di Trapani, Assessorato delle Infrastrutture e della Mobilità della Regione Siciliana

(Predmet C-425/14)

(2014/C 431/20)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione Siciliana

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Impresa Edilux srl, in qualità di mandatario di ATI, Società Italiana Costruzioni e Forniture srl (SICEF)

Tuženici: Assessorato dei Beni Culturali e dell'Identità Siciliana – Servizio Soprintendenza Provincia di Trapani, Assessorato dei Beni Culturali e dell'Identità Siciliana, UREGA – Sezione provinciale di Trapani, Assessorato delle Infrastrutture e della Mobilità della Regione Siciliana

Prethodna pitanja

1. Je li u suprotnosti s pravom Europske unije, osobito s člankom 45. Direktive 2004/18/EZ (¹), odredba poput članka 1. stavka 17. Zakona br. 190/2012, koja javnim naručiteljima dopušta da predvide kao legitimni razlog za isključenje društava, koja sudjeluju u nadmetanju pokrenutom radi sklapanja ugovora o javnoj nabavi, nepostojanje prihvata obveza, ili nepostojanje dokaza o danom prihvatu od strane spomenutih društava, sadržanih u takozvanoj „konvenciji o zakonitosti” i, općenito, u sporazumima između javnih naručitelja i uključenih društava, kojima je cilj suzbijanje organiziranog kriminala u području javnih nabava?
2. Može li se, u smislu članka 45. Direktive 2004/[18]/EZ, eventualna odredba koja je dio pravnog poretka države članice u pogledu mogućnosti isključenja, kako je opisana u prethodnom pitanju, smatrati izuzetkom od načela taksativnog navođenja razloga isključenja, a koji je opravdan zahtjevom suzbijanja pojave pokušaja organiziranog kriminala da se infiltrira u postupke sklapanja javnopravnih ugovora?

(¹) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. rujna 2014. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italija) – Heart Life Croce Amica Srl protiv Regione Piemonte

(Predmet C-426/14)

(2014/C 431/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Heart Life Croce Amica Srl

Tuženik: Regione Piemonte

Prethodna pitanja

1. Je li u suprotnosti s pravom Europske unije u području javne nabave – u konkretnom slučaju, riječ je o isključenim ugovorima, općim načelima slobodnog tržišnog natjecanja, zabrane diskriminacije, transparentnosti i proporcionalnosti – nacionalni propis koji dopušta izravno povjeravanje usluge zdravstvenog prijevoza volonterskim udrugama pretežno organiziranim na principu pružanja usluga bez naknade u zamjenu za isključivo snošenje naknade stvarno nastalih troškova?
2. Ako Sud nađe da je takva vrsta dodjeljivanja posla u skladu s pravom Europske unije, mogu li u pojam „isključivo snošenje naknade stvarno nastalih troškova” ulaziti i „neizravni i opći” troškovi povezani s djelatnošću koju trajno obavlja volonterska udruga, poput izvanrednog održavanja sredstava koja se koriste za pružanje usluge, obroka zaposlenika, primanja administrativnog osoblja i administrativnog koordinatora u vezi s pruženim uslugama, potrebne telefonske i radijske veze između operativnog središta usluga zdravstvenog prijevoza i prijemnika udruge?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. rujna 2014. uputio Conseil de prud’hommes de Paris (Francuska) – David Van der Vlist protiv Bio Philippe Auguste SARL

(Predmet C-432/14)

(2014/C 431/22)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil de prud’hommes de Paris

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: David Van der Vlist

Tuženik: Bio Philippe Auguste SARL

Prethodno pitanje

Protivi li se opće načelo nediskriminacije na temelju starosti nacionalnom zakonodavstvu (članak L. 1243-10 francuskog zakona o radu), koje mladim osobama koje rade za vrijeme svojih školskih ili sveučilišnih praznika, uskraćuje korištenje naknade zbog isteka ugovora, koja se plaća se u slučaju kada po isteku ugovora o radu na određeno vrijeme ne bude ponuđen ugovor o radu na neodređeno vrijeme?

Rješenje predsjednika Suda od 24. rujna 2014. – Europska komisija protiv Republike Cipar**(Predmet C-386/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 431/23)

Jezik postupka: grčki

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 260, 7.9.2013.

Rješenje predsjednika Suda od 9. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Audiencia Provincial de Navarra – Španjolska) – Miguel Angel Zurbano Belaza, Antonia Artieda Soria protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA**(Predmet C-93/14) ⁽¹⁾**

(2014/C 431/24)

Jezik postupka: španjolski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 151, 19.5.2014.

Rješenje predsjednika Suda od 12. rujna 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Belgije**(Predmet C-130/14) ⁽¹⁾**

(2014/C 431/25)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 159, 26.5.2014.

Rješenje predsjednika Suda od 9. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Landgericht Hannover – Njemačka) – Catharina Smets, Franciscus Vereijken protiv TUIfly GmbH**(Predmet C-279/14) ⁽¹⁾**

(2014/C 431/26)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 303, 8.9.2014.

Rješenje predsjednika Suda od 25. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht – Njemačka) – Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock, Florian Hußock protiv Condor Flugdienst GmbH

(Predmet C-316/14) ⁽¹⁾

(2014/C 431/27)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 303, 8.9.2014.

Rješenje predsjednika Suda od 23. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht Rüsselsheim – Njemačka) – Elvira Mandl, Helmut Mandl protiv Condor Flugdienst GmbH

(Predmet C-337/14) ⁽¹⁾

(2014/C 431/28)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 315, 15.9.2014.

Rješenje predsjednika Suda od 16. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht Rüsselsheim – Njemačka) – Annette Lorch, Kurt Lorch protiv Condor Flugdienst GmbH

(Predmet C-364/14) ⁽¹⁾

(2014/C 431/29)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 339, 29.9.2014.

Rješenje predsjednika Suda od 12. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Amtsgericht Rüsselsheim – Njemačka) – Brunhilde Liebler, Helmut Liebler protiv Condor Flugdienst GmbH

(Predmet C-365/14) ⁽¹⁾

(2014/C 431/30)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 329, 22.9.2014.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 21. listopada 2014. – Szajner protiv OHIM-a – Forge de Laguiole (LAGUIOLE)

(Predmet T-453/11) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Verbalni žig Zajednice LAGUIOLE — Raniji francuski poslovni naziv Forge de Laguiole — Članak 53. stavak 1. točka (c) i članak 8. stavak 4. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 431/31)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Gilbert Szajner (Niort, Francuska) (zastupnik: A. Lakits-Josse, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Forge de Laguiole SARL (Laguiole, Francuska) (zastupnik: F. Fajgenbaum, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 1. lipnja 2011. (predmet R 181/2007-1) koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između Forge de Laguiole SARL i Gilberta Szajnera.

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) od 1. lipnja 2011. (predmet R 181/2007-1) u dijelu u kojem je to vijeće proglasilo žig Zajednice LAGUIOLE ništavim za sve proizvode osim „ručnih alata i sprava s ručnim pokretanjem; žlica; pila, britvi, oštrica brijaćih naprava; brijaćeg pribora; turpija i sjeckalica za nokte, škara za nokte; torbi za manikerski pribor” iz razreda 8, „noževa za papir” iz razreda 16, „vadičepova; otvarača za boce” i „četkica za brijanje brade, toaletnih neseseira” iz razreda 21, te „sjeckalica za vrškove cigara” i „strugalica za čišćenje lula” iz razreda 34.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Forge de Laguiole SARL snosit će četvrtinu troškova tužitelja i tri četvrtine vlastitih troškova.
4. Gilbert Szajner snosit će četvrtinu troškova Forge de Laguiole i četvrtinu troškova OHIM-a, kao i tri četvrtine vlastitih troškova.
5. OHIM će snositi tri četvrtine vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 298, 8.10.2011.

Presuda Općeg suda od 21. listopada 2014. – Italija protiv Komisije**(Predmet T-268/13) ⁽¹⁾****(„Neizvršenje presude Suda kojom se utvrđuje neispunjenje obveze države — Novčana kazna — Odluka o plaćanju novčane kazne — Obveza povrata — Poduzeća nad kojima se provodi stečajni postupak — Predmet odnosnih stečajnih postupaka — Dužna pažnja — Teret dokaza”)**

(2014/C 431/32)

Jezik postupka: talijanski

StrankeTužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju S. Fiorentina, *avvocato dello Stato*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: V. Di Bucci, G. Conte i B. Stromsky, agenti)

PredmetZahtjev za poništenje Odluke Komisije C (2013) 1264 *final*, od 7. ožujka 2013., kojom se Talijanskoj Republici nalaže da na ime novčane kazne na račun „Vlastitih sredstava Europske unije” isplati iznos od 16 533 000 eura.**Izreka**

1. Tužba se odbija.
2. Talijanskoj Republici se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 207, 20.7.2013.

Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2014. – Justice & Environment protiv Komisije**(Predmet T-405/10) ⁽¹⁾****(Usklađivanje zakonodavstava — Namjerno uvođenje GMO-ova u okoliš — Postupak odobrenja za stavljanje u promet — Zahtjev za unutarnje preispitivanje — Poništenje pobijanih ili predmetnih odluka — Prestanak postojanja predmeta spora — Obustava postupka)**

(2014/C 431/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Association/Vereniging Justice & Environment (Amsterdam, Nizozemska) (zastupnik: P. Černý, avocat)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Oliver i D. Bianchi, a zatim D. Bianchi, agenti)

PredmetZahtjev za poništenje Odluke Komisije 2010/135/EU od 2. ožujka 2010. o stavljanju na tržište, u skladu s Direktivom 2001/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, krumpira (*Solanum tuberosum* L. linije EH92-527-1) genetski modificiranog radi dobivanja škroba s povećanim udjelom amilopektina (SL L 53, str. 11.) [neslužbeni prijevod] i Odluke Komisije 2010/136/EU od 2. ožujka 2010. o odobrenju za stavljanje na tržište hrane za životinje proizvedene od genetski modificiranog krumpira EH92-527-1 (BPS-25271-9) i slučajne ili tehnički neizbježne prisutnosti tog krumpira u hrani i drugim proizvodima namijenjenima hrani za životinje, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 53, str. 15.) [neslužbeni prijevod], kao i odluke navodno sadržane u dopisu Komisije od 6. srpnja 2010. o odbijanju zahtjeva za unutarnje preispitivanje navedenih odluka.

Izreka

1. *Postupak se obustavlja.*
2. *Europske Komisija, osim vlastitih troškova, snosi i troškove Association/Vereniging Justice & Environment.*

(¹) SL C 301, 6.11.2010.

Rješenje Općeg suda od 17. rujna 2014. – Afepadi i dr. protiv Komisije

(Predmet T-354/12) (¹)

(*Tužba za poništenje — Zdravstvene tvrdnje koje se navode u etiketiranju i reklamiranju hrane — Uredba (EU) br. 432/2012 — Uvodne izjave 11., 14. i 17. — Akt koji se ne može pobijati — Nedopuštenost*)

(2014/C 431/34)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Asociación Española de Fabricantes de Preparados alimenticios especiales, dietéticos y plantas medicinales (Afepadi) (Barcelona, Španjolska); Elaborados Dietéticos, SA (Palma de Cervelló, Španjolska); Nova Diet, SA (Burgos, Španjolska); Laboratorios Vendrell, SA (Barcelona); i Ynsadiet, SA (Leganés, Španjolska) (zastupnik: P. Velázquez González, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Grünheid i P. Němečková, agenti)

Intervenijent koji podržava tužitelje: Francuska Republika (zastupnici: D. Colas i S. Menez, agenti)

Predmet

Posebice, zahtjev za poništenje uvodnih izjava 11., 14. i 17. Uredbe Komisije (EU) br. 432/2012 od 16. svibnja 2012. o utvrđivanju popisa dopuštenih zdravstvenih tvrdnji koje se navode na hrani, osim onih koje se odnose na smanjenje rizika od bolesti te na razvoj i zdravlje djece (SL L 136, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 43., str. 281.).

Izreka

1. *Tužba se odbacuje kao nedopuštena.*
2. *Nalaže se Asociación Española de Fabricantes de Preparados alimenticios especiales, dietéticos y plantas medicinales (Afepadi), Elaborados Dietéticos, SA, Nova Diet, SA, Laboratorios Vendrell, SA et Ynsadiet, SA snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije.*

(¹) SL C 295, 29.9.2012.

Rješenje Općeg suda od 7. listopada 2014. – BT protiv Komisije

(Predmet T-59/13 P) (¹)

(*Žalba — Javna služba — Ugovorno osoblje — Neproduženje ugovora — Članak 76. Poslovnika Službeničkog suda*)

(2014/C 431/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: BT (Bukurešt, Rumunjska) (zastupnici: N. Visan i G. Coca, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i A.-C. Simon, agenti)

Predmet

Žalba protiv rješenja Službeničkog suda Europske unije (prvo vijeće) od 3. prosinca 2012., BT/Komisija (F 45/12, RecFP, EU: F:2012:168), kojom se zahtjeva poništenje tog rješenja.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. BT snosi vlastite troškove i troškove Europske komisije iz postupka pred ovim sudom.

⁽¹⁾ SL C 114, 20.4.2013.

Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2014. – BS protiv Komisije

(Predmet T-83/13 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Dužnosnici — Socijalna sigurnost — Članak 73. Pravilnika o osoblju — Propisi o osiguranju od nezgoda i profesionalnih bolesti — Načelo kolegijalnosti — Pravna priroda spora — Stupanj povrede tjelesnog i duševnog integriteta — Žalba djelomično očito nedopuštena i djelomično očito neosnovana”)

(2014/C 431/36)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: BS (Messina, Italija) (zastupnik: C. Pollicino, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i V. Joris, a zatim J. Currall, agenti, uz asistenciju D. Gulla, odvjetnika)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 12. prosinca 2012., BS/Komisija (F-90/11, Zb. SS, EU:F:2012:188), kojom se traži ukidanje te presude.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. BS snosi vlastite troškove i troškove Europske komisije nastale u okviru ovog postupka.

⁽¹⁾ SL C 101, 6.4.2013.

Rješenje Općeg suda od 2. listopada 2014. – HTC Sweden protiv OHIM-a – Vermop Salmon (TWISTER)

(Predmet T-230/13) ⁽¹⁾

(Žig Zajednice — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Povlačenje zahtjeva za proglašavanje ništavosti — Obustava postupka)

(2014/C 431/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: HTC Sweden AB (Söderköping, Švedska) (zastupnici: G. Hasselblatt i D. Kipping, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Vermop Salmon GmbH (Gilching, Njemačka) (zastupnici: M. Ring i W. von der Osten-Sacken, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 31. siječnja 2013. (spojeni predmeti R 1873/2011-1 i R 1881/2011-1) koja se odnosi na postupak proglašavanja ništavosti između Vermop Salmon GmbH i HTC Sweden AB.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Tužitelju i intervenijentu nalaže se snošenje vlastitih troškova te se svakom od njih nalaže snošenje polovice ukupnih troškova tuženika.

⁽¹⁾ SL C 178, 22.6.2013.

Rješenje Općeg suda od 16. rujna 2014. – Boston Scientific Neuromodulation protiv OHIM-a (PRECISION SPECTRA)

(Predmet T-497/13) ⁽¹⁾

(Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice PRECISION SPECTRA — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009 — Tužba djelomično očito nedopuštena, a djelomično očito pravno neosnovana)

(2014/C 431/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Boston Scientific Neuromodulation Corp. (Valencia, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: P. Rath i W. Festl-Wietek, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: P. Geroulakos, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća OHIM-a od 17. svibnja 2013. (predmet R 2099/2012-5), koja se odnosi na zahtjev za registraciju verbalnog znaka PRECISION SPECTRA kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se Boston Scientific Neuromodulation Corp. snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 344, 23.11.2013.

Rješenje Općeg suda od 3. rujna 2014. – Shire Pharmaceutical Contracts protiv Komisije

(Predmet T-583/13) ⁽¹⁾

(Tužba za poništenje — Lijekovi za pedijatrijsku uporabu — Uredba (EZ) br. 1901/2006 — Članak 37. — Produljenje trajanja zaštite stavljanja u promet lijekova za rijetke bolesti nezaštićenih patentom — Akt koji se ne može pobijati — Nedopuštenost)

(2014/C 431/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Shire Pharmaceutical Contracts Ltd (Hampshire, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: K. Bacon, *barrister*, M. Utges Manley i M. Vickers, *solicitors*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Sipos i V. Walsh, *agenti*)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke sadržane u dopisu Komisije upućenom tužitelju 2. rujna 2013., naknadno potvrđene dopisom od 18. listopada 2013., glede toga ima li lijek Xagrid pravo na nagradu predviđenu člankom 37. Uredbe (EZ) br. 1901/2006 od 12. prosinca 2006. o lijekovima za pedijatrijsku upotrebu i izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1768/92, Direktive 2001/20/EZ, Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 378, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 64., str. 111.)

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Nalaže se Shire Pharmaceutical Contracts Ltd snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 377, 21.12.2013.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. rujna 2014. – Röchling Oertl Kunststofftechnik protiv Komisije

(Predmet T-286/14 R)

(„Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Nacionalno promicanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije — Odluka Komisije o pokretanju službenog istražnog postupka u području državnih potpora — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Fumus boni juris”)

(2014/C 431/40)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Brensbach, Njemačka) (zastupnici: T. Volz i B. Wißmann, *odvjetnici*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev za suspenziju pravnih učinaka odluke kojom je Komisija pokrenula službeni istražni postupak u području državnih potpora u vezi s njemačkim zakonom o obnovljivim izvorima energije.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. rujna 2014. – Schaeffler Technologies protiv Komisije
(Predmet T-287/14 R)

(Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Nacionalno poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije — Odluka Komisije o pokretanju službenog istražnog postupka u području državnih potpora — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Fumus boni juris)

(2014/C 431/41)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Schaeffler Technologies GmbH & Co. KG (Herzogenaurach, Njemačka) (zastupnici: T. Volz i B. Wißmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev za suspenziju pravnih učinaka Odluke kojom je Komisija pokrenula službeni istražni postupak u području državnih potpora u pogledu njemačkog zakona o obnovljivim izvorima energije.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. rujna 2014. – Energiewerke Nord protiv Komisije
(Predmet T-288/14 R)

(„Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Nacionalno poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije — Odluka Komisije o pokretanju službenog istražnog postupka u području državnih potpora — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Fumus boni juris”)

(2014/C 431/42)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Energiewerke Nord GmbH (Rubenow, Njemačka) (zastupnici: T. Volz i B. Wißmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev za suspenziju pravnih učinaka Odluke kojom je Komisija pokrenula službeni istražni postupak u području državnih potpora u pogledu njemačkog zakona o obnovljivim izvorima energije.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. rujna 2014. – Klemme protiv Komisije
(Predmet T-294/14 R)

(„Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Nacionalno promicanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije — Odluka Komisije o pokretanju službenog istražnog postupka u području državnih potpora — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Fumus boni juris”)

(2014/C 431/43)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Klemme AG (Lutherstadt Eisleben, Njemačka) (zastupnici: T. Volz i B. Wißmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev za suspenziju pravnih učinaka odluke kojom je Komisija pokrenula službeni istražni postupak u području državnih potpora u vezi s njemačkim zakonom o obnovljivim izvorima energije.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. rujna 2014. – Autoneum Germany protiv Komisije
(Predmet T-295/14 R)

(„Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Nacionalno promicanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije — Odluka Komisije o pokretanju službenog istražnog postupka u području državnih potpora — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Fumus boni juris”)

(2014/C 431/44)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Autoneum Germany GmbH (Roßdorf, Njemačka) (zastupnici: T. Volz i B. Wißmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev za suspenziju pravnih učinaka odluke kojom je Komisija pokrenula službeni istražni postupak u području državnih potpora u vezi s njemačkim zakonom o obnovljivim izvorima energije.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. rujna 2014. – Erbslöh protiv Komisije**(Predmet T-296/14 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Nacionalno promicanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije — Odluka Komisije o pokretanju službenog istražnog postupka u području državnih potpora — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Fumus boni juris”)

(2014/C 431/45)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Erbslöh AG (Velbert, Njemačka) (zastupnici: T. Volz i B. Wißmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev za suspenziju pravnih učinaka odluke kojom je Komisija pokrenula službeni istražni postupak u području državnih potpora u vezi s njemačkim zakonom o obnovljivim izvorima energije.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. rujna 2014. – Walter Klein protiv Komisije**(Predmet T-297/14 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Nacionalno promicanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije — Odluka Komisije o pokretanju službenog istražnog postupka u području državnih potpora — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Fumus boni juris”)

(2014/C 431/46)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Walter Klein GmbH & Co. KG (Wuppertal, Njemačka) (zastupnici: T. Volz i B. Wißmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev za suspenziju pravnih učinaka odluke kojom je Komisija pokrenula službeni istražni postupak u području državnih potpora u vezi s njemačkim zakonom o obnovljivim izvorima energije.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. rujna 2014. – Erbslöh Aluminium protiv Komisije
(Predmet T-298/14 R)

(„Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Državno promicanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora — Odluka Komisije o pokretanju službenog istražnog postupka u području državnih potpora — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Fumus boni juris”)

(2014/C 431/47)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Erbslöh Aluminium GmbH (Velbert, Njemačka) (zastupnici: T. Volz i B. Wißmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev za suspenziju pravnih učinaka odluke kojom je Komisija pokrenula službeni istražni postupak u području državnih potpora u vezi s njemačkim zakonom o obnovljivim izvorima energije.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. rujna 2014. – Fricopan Back protiv Komisije
(Predmet T-300/14 R)

(„Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Državno promicanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora — Odluka Komisije o otvaranju formalnog istražnog postupka u području javnih nabava — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Fumus boni juris”)

(2014/C 431/48)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Fricopan Back GmbH Immekath (Klötze, Njemačka) (zastupnici: T. Volz i B. Wißmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev da se odgode pravne posljedice odluke kojom je Komisija pokrenula formalni istražni postupak u području javnih nabava u pogledu njemačkog zakona o obnovljivoj energiji

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. rujna 2014. – Michelin Reifenwerke protiv Komisije**(Predmet T-301/14 R)**

(„Privremena pravna zaštita — Državne potpore — Nacionalno promicanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije — Odluka Komisije o pokretanju službenog istražnog postupka u području državnih potpora — Zahtjev za suspenziju izvršenja — Fumus boni juris”)

(2014/C 431/49)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Michelin Reifenwerke AG & Co. KGaA (Karlsruhe, Njemačka) (zastupnici: T. Volz i B. Wißmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev za suspenziju pravnih učinaka odluke kojom je Komisija pokrenula službeni istražni postupak u području državnih potpora u vezi s njemačkim zakonom o obnovljivim izvorima energije.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 4. srpnja 2014. – Švedska protiv Komisije**(Predmet T-521/14)**

(2014/C 431/50)

Jezik postupka: švedski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Švedska (zastupnici: A. Falk i K. Sparrman, u svojstvu agenata)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- utvrdi da je Europska komisija, nedonošenjem delegiranih akata u kojima će se navesti znanstveni kriteriji za određivanje svojstava endokrinih poremećaja, povrijedila članak 5. stavak 3. Uredbe (EU) br. 528/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda;

— naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Prema članku 5. stavku 3. Uredbe o biocidima ⁽¹⁾, Komisija će donijeti delegirane akte kojima se navode znanstveni kriteriji za određivanje svojstava endokrinih poremećaja najkasnije do 13. prosinca 2013. Tužitelj tvrdi da Komisija, time što nije donijela te delegirane akte, nije provela mjere koje je bila dužna provesti temeljem zakona. Tužitelj je zatražio od Komisije da donese delegirane akte u skladu s člankom 5. stavkom 3. Uredbe o biocidima, međutim, prema viđenju tužitelja, Komisija u svom odgovoru o tom zahtjevu nije zauzela stajalište u smislu članka 265. stavka 2. UFEU-a. Tužitelj tvrdi da, osim toga, u vrijeme podnošenja tužbe Komisija nije usvojila nikakve mjere kako bi okončala sporno propuštanje djelovanja. Prema viđenju tužitelja, Komisija ima temelj za navođenje znanstvenih kriterija za određivanje svojstava endokrinih poremećaja te primjenu onih kriterija koji se prema drugom i trećem podstavku članka 5. stavka 3. Uredbe o biocidima primjenjuju dok Komisija ne donese delegirane akte koji sadrže kriterije za tvari koje izazivaju endokrine poremećaje.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 528/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda (SL 2012 L 167, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 181.)

Tužba podnesena 29. kolovoza 2014. – JP Divver Holding Company protiv OHIM-a (EQUIPMENT FOR LIFE)

(Predmet T-642/14)

(2014/C 431/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: JP Divver Holding Company Ltd (Newry, Irska) (zastupnici: A. Franke, E. Bertram, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Sporni žig u pitanju: međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija u odnosu na znak „EQUIPMENT FOR LIFE”

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 16. lipnja 2014. u predmetu R 64/2014-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. stavka 1 točke (b) Uredbe br. 207/2009;

Tužba podnesena 12. rujna 2014. – SV Capital protiv EBA

(Predmet T-660/14)

(2014/C 431/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: SV Capital OÜ (Tallinn, Estonia) (zastupnik: M. Greinoman, odvjetnik)

Tuženik: Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi u cijelosti odluku EBA-e br. EBA C 2013 002 od 21. veljače 2014.;
- poništi odluku Odbora za žalbe europskih nadzornih tijela br. BoA 2014-CI-02 u dijelu u kojem odbija žalbu;
- vrati predmet na ponovno odlučivanje nadležnom tijelu EBA-a kako bi preispitalo ispitano osnovanost pritužbe društva SV Capital OÜ od 24. listopada 2012. (kako je nadopunjena);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka pred Općim sudom, uključujući troškove izvršenja presude ili rješenja navedenog suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na pogreške koje se tiču činjenica budući da je u pobijanoj odluci br. EBA C 2013 002 navedeno da „ni gđa [RR] ni g. [OP] nisu bili voditelji podružnice Nordea Bank Finland ili nositelji ključnih funkcija u smislu Smjernica EBA-e za procjenu primjerenosti” iako je Odbor za žalbe prihvatio tužiteljev protudokaz.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na tuženikov propust u prosuđivanju budući da nije uzeo u obzir slijedeće činjenice: i) da je Nordea među 29 svjetski sustavno bitnih financijskih institucija Vijeća za financijsku stabilnost (Financial Stability Board), ii) da je financijski konglomerat, iii) da je njezina estonska podružnica bitna podružnica, iv) da su navodne povrede ozbiljne naravi.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 39. stavka 1. EBA Uredbe ⁽¹⁾ i članka 16. EBA-inog Kodeksa dobrog administrativnog ponašanja ⁽²⁾ budući da tužitelj nije imao mogućnost očitovati se o tuženikovom obrazloženju i utvrđenju činjenica prije no što je donesena pobijana odluka br. EBA C 2013 002 jer tuženik nije obavijestio tužitelja o svojoj namjeri da ne pokrene zatraženu istragu nad Nordea Bank Finland, niti je takvu svoju odluku obrazložio.
4. Četvrti tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 3. stavka 3., članka 4. i članka 5. Unutarnjih pravila EBA-e ⁽³⁾ jer, na temelju anonimiziranih informacija, zamjenik predsjednika EBA-e nije bio obaviješten o namjeravanoj odluci da se ne pokrene istraga.
5. Peti tužbeni razlog odnosi se na zlouporabu prava i nerazumno postupanje EBA-e budući da je tuženik bio pristran pa, uzimajući u obzir količinu vremena i truda koji je tuženik uložio u ispitivanje pritužbe i njezine dopuštenosti, nije bilo razloga za okončanje postupka bez donošenja odluke o meritumu.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL 2010 L 331, str. 12) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 12., str. 80.).

⁽²⁾ Odluka DC 006 Upravnog odbora od 12. siječnja 2011. o EBA-inom Kodeksu dobrog administrativnog ponašanja.

⁽³⁾ Odluka DC 054 Odbora nadzornih tijela od 5. srpnja 2012. o unutarnjim pravilima postupanja prilikom provođenja istrage zbog povreda prava Europske unije.

Tužba podnesena 19. rujna 2014. – Milchindustrie-Verband i Deutscher Raiffeisenverband protiv Komisije

(Predmet T-670/14)

(2014/C 431/53)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Milchindustrie-Verband e.V. (Berlin, Njemačka), Deutscher Raiffeisenverband e.V. (Berlin) (zastupnici: I. Zenke i T. Heymann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi komunikaciju Komisije 2014/C 200/01 od 28. lipnja 2014. o Smjernicama o državnim potporama za zaštitu okoliša i energiju za razdoblje 2014.-2020., u dijelu u kojem mliječna industrija (NACE 10.51) – unatoč ispunjavanju kriterija iz odjeljka 3.7.2. Smjernica – nije navedena u Prilogu 3.;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: zlorababa ovlasti zbog očite pogreške u ocjeni prilikom izbora referentnog razdoblja
 - u vezi s navedenim tužitelj navodi da je tuženik prilikom sastavljanja Smjernica o državnim potporama za zaštitu okoliša i energiju za razdoblje 2014.-2020.⁽¹⁾ povrijedio osnovna načela izvršavanja diskrecijske ovlasti, jer se prilikom izračuna intenziteta trgovinske razmjene oslonio na zastarjele podatke, iako su mu novi podaci bili dostupni.
2. Drugi tužbeni razlog: zlorababa ovlasti zbog nedovoljnog ispitivanja činjeničnog stanja
 - tužitelji ističu da je tuženik povrijedio svoje ovlasti time što prilikom izračuna intenziteta trgovinske razmjene nije istražio i uzeo u obzir sve proizvode koje stvarno proizvodi mliječna industrija. To je dovelo do iskrivljene slike stanja tržišnog natjecanja.
3. Treći tužbeni razlog: bitna povreda postupka
 - tužitelji ističu da je tuženik prilikom razvrstavanja gospodarskih sektora u Prilog 3. ili u Prilog 5. Smjernica o državnim potporama povrijedio članak 296. UFEU-a, jer nigdje nije naveo kako i na osnovu kojih podataka je izračunat kriterij intenziteta trgovinske razmjene. Time je oštećenim osobama uskraćena mogućnost efektivnog ostvarivanja njihovih prava.

⁽¹⁾ Komunikacija Komisije – Smjernice o državnim potporama za zaštitu okoliša i energiju za razdoblje 2014.-2020. (SL C 200, str. 1.).

Tužba podnesena 18. rujna 2014. – El-Qaddafi protiv Vijeća

(Predmet T-681/14)

(2014/C 431/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Muscat, Oman) (zastupnik: J. Jones, *Barrister*)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- odredi mjere upravljanja postupkom iz članka 64. Poslovnika Općeg suda, zahtijevajući od Vijeća da otkrije sve podatke koji idu prilog tužiteljičinom uvrštavanju na popis iz pobijanih propisa;
- poništi u cijelosti ili djelomično Odluku Vijeća 2011/137/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Libiji, kako je izmijenjena Odlukom Vijeća 2014/380/ZVSP, u dijelu u kojem se odnosi na tužiteljicu;

- poništi u cijelosti ili djelomično Uredbu Vijeća (EU) br. 204/2011 od 2. ožujka 2011., kako je primijenjena Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 689/2014 od 23. lipnja 2014. o provedbi članka 16. stavka 2. Uredbe (EU) br. 204/2011 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Libiji, u dijelu u kojem se odnosi na tužiteljicu;
- naloži Vijeću da tužiteljici naknadi troškove postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužiteljica ističe pet tužbenih razloga.

1. U okviru prvog tužbenog razloga navodi se da je Opći sud nadležan za ispitivanje zakonitosti mjera ograničavanja koje je Vijeće Europske unije odredilo u odnosu na tužiteljicu, usvojenih kako bi se proveo režim sankcija koje je Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda usvojilo prema Libiji. Tužiteljica tvrdi da propisi Europske unije za provedbu mjera ograničavanja usvojenih na međunarodnoj razini ne uživaju imunitet od jurisdikcije na temelju toga što provode rezolucije usvojene od strane Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda sukladno poglavlju VII. Povelje Ujedinjenih naroda.
2. U okviru drugog tužbenog razloga navodi se da je Opći sud nadležan pokrenuti cjelovito i temeljito ispitivanje zakonitosti pobijanih propisa Europske unije kojima se provode rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda određujući mjere ograničavanja protiv tužiteljice. Navedeno uključuje i ispitivanje jesu li razlozi na koje se Vijeće poziva u svojoj odluci da bi opravdalo uvrštavanje tužiteljice na popis, utemeljeni te dovoljno detaljni i određeni.
3. U okviru trećeg tužbenog razloga navodi se da se pobijanim propisima Europske unije krši tužiteljičino pravo na obranu i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu. Tužiteljica tvrdi da Vijeće nije pružilo razloge niti bilo kakav konkretni dokaz kojim bi opravdalo njezino daljnje zadržavanje na popisu.
4. U okviru četvrtog tužbenog razloga navodi se da pobijani propisi Europske unije krše načelo proporcionalnosti i tužiteljičina temeljna prava, uključujući njezino pravo na vlasništvo i poštovanje privatnog i obiteljskog života.
5. U okviru petog tužbenog razloga navodi se da je uvrštavanje tužiteljice na popis neutemeljeno, pogrešno, neopravdano i nedovoljno potkrijepljeno budući da ona ne predstavlja nikakvu prijetnju međunarodnom miru i sigurnosti. Tužiteljica tvrdi da je njezino daljnje zadržavanje na popisu, samo na temelju obiteljske veze s preminulim vođom svrgnutog Gadafijevo režima, u suprotnosti s pravom Europske unije. Tužiteljica nadalje tvrdi da nije bila uključena u bilo kakva zbivanja u Libiji koja predstavljaju prijetnju međunarodnom miru i sigurnosti.

Tužba podnesena 19. rujna 2014. – Mylan Laboratories i Mylan protiv Komisije

(Predmet T-682/14)

(2014/C 431/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Mylan Laboratories Ltd (Hyderabad, Indija) i Mylan, Inc. (Canonsburg, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: S. Kon, C. Firth i C. Humpe, *Solicitors*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi članke 2., 7. i 8. Odluke Komisije C(2014) 4955 *final* od 9. srpnja 2014. u predmetu AT.39612 Perindopril (Servier) u dijelu u kojem se odnose na tužitelje; ili

- alternativno, poništi članak 7. Odluke Komisije C(2014) 4955 *final* od 9. srpnja 2014. u predmetu AT.39612 Perindopril (Servier) u dijelu u kojem se tužiteljima određuje novčana kazna; ili
- u daljnjoj alternativi, umanju novčanu kaznu određenu tužiteljima na temelju članka 7. Odluke Komisije C(2014) 4955 *final* od 9. srpnja 2014. u predmetu AT.39612 Perindopril (Servier); ili
- u konačnoj alternativi, poništi članke 2., 7. i 8. Odluke Komisije C(2014) 4955 *final* od 9. srpnja 2014. u predmetu AT.39612 Perindopril (Servier) u dijelu u kojem se odnose na Mylan Inc.;
- naloži Komisiji da tužiteljima naknadi troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, prema kojem pobijana odluka sadrži činjenične pogreške i očitu pogrešku u ocjeni kod analize relevantnog činjeničnog, pravnog i ekonomskog konteksta u kojem je došlo do sporazuma o nagodbi u pogledu patenta između Mylan Laboratories (ranije Matrix Laboratories) i Serviera.
2. Drugi tužbeni razlog, prema kojem pobijana odluka sadrži povredu koja se tiče prava i činjenica jer je njome zaključeno da je Matrix bio potencijalni konkurent Servieru.
3. Treći tužbeni razlog, kojim se navodi da pobijanom odlukom nije dokazano po traženim pravnim standardima da je sporazum o nagodbi u pogledu patenta imao cilj ograničiti tržišno natjecanje suprotno članku 101. UFEU-a.
4. Četvrti tužbeni razlog, prema kojem pobijanom odlukom nije dokazano po traženim pravnim standardima da je sporazum o nagodbi u pogledu patenta imao učinke ograničavanja tržišnog natjecanja suprotno članku 101. UFEU-a.
5. Peti tužbeni razlog, istaknut alternativno, prema kojem je Komisija određujući tužiteljima novčanu kaznu povrijedila članak 23. Uredbe br. 1/2003 ⁽¹⁾ te načela proporcionalnosti, *nullum crimen nulla poena sine lege* i pravne sigurnosti.
6. Šesti tužbeni razlog, istaknut u daljnjoj alternativi, prema kojem je Komisija odredila novčanu kaznu koja očito nije proporcionalna težini predmetne povrede.
7. Sedmi tužbeni razlog, prema kojem je Komisija povrijedila procesno pravo na obranu društva Mylan Inc., kada je preformulirala, a da nije izdala dodatnu Izjavu o prigovorima, osnovu po kojoj je odgovornost pobijanom odlukom pripisana društvu Mylan Inc. i to tako da se razlikuje od osnove prema kojoj je na preliminarnoj osnovi bila određena takva odgovornost u Izjavi o prigovorima.
8. Osmi tužbeni razlog, prema kojem je Komisija (i) povrijedila načelo osobne odgovornosti i pretpostavke nedužnosti kad je utvrdila da je Mylan Inc. odgovoran za predmetnu povredu od strane društva Matrix; te (ii) počinila očitu pogrešku u procjeni kad je smatrala da je Mylan Inc. u relevantnom razdoblju izvršavao odlučujući utjecaj nad poslovanjem društva Matrix.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101. UFEU-a] i [102. UFEU-a] (SL 2003 L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

Žalba koju je 16. rujna 2014. podnio Rhys Morgan protiv presude Službeničkog suda od 8. srpnja 2014. u predmetu F-26/13, Morgan/OHIM

(Predmet T-683/14 P)

(2014/C 431/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Rhys Morgan (Alicante, Španjolska) (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi presudu Službeničkog suda od 8. srpnja 2014. u predmetu F-26/13;
- poništi izvješće o procjeni koje se odnosi na žalitelja za razdoblje od 1. listopada 2010. do 30. rujna 2011.;
- naloži OHIM-u da žalitelju plati odgovarajuću kompenzaciju prema diskrecijskoj procjeni Suda – u iznosu ne nižem od 500 eura – za imovinsku i neimovinsku štetu koju je žalitelj pretrpio kao rezultat spomenutog izvješća o procjeni;
- naloži OHIM-u da naknadi troškove postupka pred Službeničkim i pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe pet žalbenih razloga.

1. U okviru prvog žalbenog razloga ističe se da je Službenički sud pogriješio kad je propustio prepoznati da se opća procjena mora temeljiti na dužnosnikovim rezultatima tijekom cijelog razdoblja procjene.
2. U okviru drugog žalbenog razloga navodi se da je Službenički sud pogriješio kad je propustio prepoznati težinu procesnih povreda počinjenih od strane OHIM-a.
3. U okviru trećeg žalbenog razloga navodi se da je Službenički sud počinio pogrešku prilikom razmatranja tužbenog razloga koji se poziva na povredu načela zaštite legitimnih očekivanja.
4. U okviru četvrtog žalbenog razloga navodi se da je Službenički sud počinio pogrešku prilikom razmatranja tužbenog razloga koji se poziva na povredu načela jednakog postupanja.
5. U okviru petog žalbenog razloga ističe se da je Službenički sud propustio pravilno procijeniti, odnosno čak ispitati, dokaz u pogledu zlorabe ovlasti.

Tužba podnesena 19. rujna 2014. – Krka protiv Komisije

(Predmet T-684/14)

(2014/C 431/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Krka Tovarna Zdravil d.d. (Novo Mesto, Slovenija) (zastupnik: T. Ilešič i M. Kocmut, odvjetnici).

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije C(2014) 4955 *final* od 9. srpnja 2014. u predmetu AT.39612 – Perindopril (Servier) koja je dostavljena tužitelju 11. srpnja 2014., u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja, a osobito članak 4., članak 7. stavak 4. točku (a), članak 8. i članak 9.;
- naloži Komisiji snošenje troškova i drugih izdataka koji su tužitelju nastali povodom ovog postupka; i
- odredi svaku drugu mjeru koju smatra potrebnom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na Komisijinu pogrešnu analizu pravnog, činjeničnog i ekonomskog konteksta situacije tužitelja.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na Komisijin pogrešan zaključak da su tužitelj i Servier stvarni ili potencijalni konkurenti u smislu članka 101. UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na tvrdnju da se Komisijin pogrešan zaključak o tome da nagodba u vezi patenata, sklopljena između tužitelja i Serviera, ima za cilj ograničavanje tržišnog natjecanja u smislu članka 101. stavka 1. UFEU-a, zasniva na pogrešnoj činjeničnoj i pravnoj analizi te pogrešnoj primjeni načela koja se primjenjuju na ograničenja prema cilju.
4. Četvrti tužbeni razlog odnosi se na Komisijinu povredu tužiteljeva prava na obranu koja je učinjena nedosljednim ispitivanjem ugovora o cesiji i licenci i pogrešnim zaključkom da navedeni ugovor predstavlja ograničenje tržišnog natjecanja prema cilju u smislu članka 101. stavka 1. UFEU-a.
5. Peti tužbeni razlog odnosi se na Komisijin pogrešan zaključak da su sporazumi sklopljeni između tužitelja i Serviera imali za posljedicu ograničenje tržišnog natjecanja u smislu članka 101. stavka 1. UFEU-a.
6. Šesti tužbeni razlog odnosi se na tvrdnju da Komisija nije točno ocijenila argumente koje je tužitelj istaknuo temeljem članka 101. stavka 3. UFEU-a.

Tužba podnesena 18. rujna 2014. – EEB protiv Komisije**(Predmet T-685/14)**

(2014/C 431/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europski ured za okoliš (EEB) (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: S. Podskalská, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije Ares (2014) 2317513 od 11. srpnja 2014. kojom se nedopuštenim proglašava zahtjev za unutarnju reviziju koji je podnio tužitelj u vezi s Odlukom Komisije 2014/2002 *final* od 31. ožujka 2014. o dostavi od strane Republike Bugarske prijelaznog nacionalnog plana sukladno članku 32. Direktive 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća o industrijskim emisijama;
- poništi Odluku Komisije C 2014/2002 *final* od 31. ožujka 2014. o dostavi od strane Republike Bugarske prijelaznog nacionalnog plana sukladno članku 32. Direktive 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća o industrijskim emisijama;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se navodi da je Odluka Komisije Ares (2014) 2317513 od 11. srpnja 2014. protivna članku 17. Ugovora o Europskoj uniji, članku 2. stavku 1. točki (g) i članku 10. Uredbe (EZ) br. 1367/2006, Konvenciji Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša („UNECE Konvencija”) u vezi s Odlukom Vijeća od 17. veljače 2005. o sklapanju UNECE Konvencije u ime Europske zajednice (2005/370/EZ).
2. Drugi tužbeni razlog, kojim se navodi da je Odluka Komisije C 2014/2002 *final* od 31. ožujka 2014. protivna članku 17. Ugovora o Europskoj uniji, Direktivi 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća o industrijskim emisijama, Provedbenoj odluci Komisije 2012/115/EU od 10. veljače 2012. u kojoj su postavljena pravila u vezi s prijelaznim planovima iz Odluke 2010/75/EU, UNECE Konvenciji, u vezi s Odlukom Vijeća od 17. veljače 2005. o sklapanju UNECE Konvencije u ime Europske zajednice (2005/370/EZ), Direktivi 2001/42/EZ o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš, i Direktivi 2008/50/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o kvaliteti zraka i čišćem zraku za Europu.

**Žalba koju je 12. rujna 2014. podnijela Europska agencija za sigurnost mreža i podataka (ENISA)
protiv presude Službeničkog suda od 2. lipnja 2014. u predmetu F-63/13, Psarras/ENISA**

(Predmet T-689/14 P)

(2014/C 431/59)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Europska agencija za sigurnost mreža i podataka (ENISA) (zastupnici: P. Empadinhas i C. Meidanis, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Aristidis Psarras (Heraklion, Grčka)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti poništi presudu Službeničkog suda od 2. srpnja 2014. u predmetu F-63/13;
- u cijelosti odbije zahtjeve tužitelja u predmetu F-63/13
- naloži tužitelju u prvostupanjskom postupku da snosi sve troškove postupka pred Službeničkim sudom i onoga pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe pet žalbenih razloga.

1. Prvi žalbeni razlog temelji se na iskrivljavanju činjeničnih okolnosti kada je riječ o događajima od 4. svibnja 2012. i razdoblju koje je slijedilo te na pogreški koja se tiče prava kada je riječ o članku 41. stavku 2. točki (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članku 47. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije (u daljnjem tekstu: UZOS), u vezi s člankom 59. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik).

2. Drugi žalbeni razlog temelji se na pogreški koja se tiče prava kada je riječ o članku 41. stavku 2. točki (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima u mjeri u kojoj proizlazi, s jedne strane, da utvrđenje povrede navedene odredbe podrazumijeva automatski *ex lege* poništenje pobijanog akta, odstupajući na taj način od sudske prakse u skladu s kojom je tužitelj k tome trebao dokazati da je sadržaj pobijanog akta mogao biti drugačiji da nije bilo povrede i, s druge strane, da bi, temeljem ovog novog tumačenja sadržanog u utvrđenju presude, sudska praksa koja se do sada primjenjivala bila „u konačnici lišena sadržaja”.
3. Treći žalbeni razlog temelji se na tome da je Službenički sud povrijedio obvezu da odluči o prigovorima nedopuštenosti koje je tuženik podnio u prvostupanjskom postupku, na nedostatku u obrazloženju i na povredi obveze poštovanja prethodnog postupka o zahtjevu za naknadu štete.
4. Četvrti žalbeni razlog temelji se na povredi sudske prakse u skladu s kojom poništenje pobijanog akta u pravilu predstavlja prikladnu naknadu štete, na nedostatku u obrazloženju, na činjenici da je Službenički sud odlučio *ultra vires* te na očitoj pogrešci u ocjeni.
5. Peti žalbeni razlog temelji se na sumnji o nepostojanju nepristranosti Službeničkog suda.

Tužba podnesena 19. rujna 2014. – Sony Computer Entertainment Europe protiv OHIM-a – Marpefa (Vieta)

(Predmet T-690/14)

(2014/C 431/60)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: S. Malynicz, *Barrister*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Marpefa, SL (Barcelona, Španjolska)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Sporni žig u pitanju: žig Zajednice br. 1 790 674

Postupak pred OHIM-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka Drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 2. srpnja 2014. u predmetu R 2100/2013-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži OHIM-u i drugoj stranci pred žalbenim vijećem snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 15. stavka 1. Uredbe br. 207/2009;
 - povreda članka 15. stavka 1 točke (a) Uredbe br. 207/2009;
 - povreda članka 51. stavka 2. Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 22. rujna 2014. – Niche Generics protiv Komisije**(Predmet T-701/14)**

(2014/C 431/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke*Tužitelj:* Niche Generics Ltd (Hitchin, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: E. Batchelor, M. Healy, *Solicitors*, i F. Carlin, *Barrister*)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku;
- poništi ili u svakom slučaju smanji iznos novčane kazne; i
- naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova kao i troškova koje je tužitelj imao u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumentiTužitelj ovom tužbom zahtijeva djelomično poništenje Odluke Komisije C(2014) 4955 *final* od 9. srpnja 2014. u predmetu AT.39612 – Perindopril (Servier).

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedanaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, prema kojem Komisija nije ispravno primijenila pravni test „objektivne nužnosti” kod određivanja spada li nagodbu o patentu između tužitelja i Serviera pod članak 101. stavak 1. UFEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog, prema kojem je Komisija povrijedila načelo jednakog postupanja jer na tužiteljevu nagodbu nije primijenila Smjernice o skupnom izuzeću sporazuma o prijenosu tehnologije.
3. Treći tužbeni razlog, prema kojem je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava time što je nagodbu kategorizirala kao povredu „po cilju” članka 101. stavka 1. UFEU-a.
4. Četvrti tužbeni razlog, prema kojem je Komisija pogrešno primijenila vlastiti pravni test „povrede po cilju” na specifične činjenice vezane uz tužitelja.
5. Peti tužbeni razlog, prema kojem je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kada je zaključila da je sporazum o nagodbi ima učinke protivne tržišnom natjecanju.
6. Šesti tužbeni razlog, prema kojem se alternativno navodi da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava time što nije priznala da sporazum o nagodbi zadovoljava mjerila za izuzeće iz članka 101. stavka 3. UFEU-a.
7. Sedmi tužbeni razlog, prema kojem je Komisija povrijedila tužiteljevo pravo na obranu i načelo dobre uprave time što je u svojoj istrazi protupravno postupala u pogledu isprava koje pokriva zakonska povlastica.
8. Osmi tužbeni razlog, prema kojem je Komisija povrijedila načelo jednakog postupanja kod izračuna novčane kazne jer je prema tužitelju bez objektivnog razloga postupala drugačije nego prema Servieru.
9. Deveti tužbeni razlog, prema kojem je Komisija povrijedila načelo proporcionalnosti, vlastite smjernice i ranije uspostavljenu praksu, kada je tužitelju odredila novčanu kaznu.

10. Deseti tužbeni razlog, prema kojem je Komisija povrijedila članak 23. stavak 2. Uredbe br. 1/2003⁽¹⁾ jer je prekoračila maksimalni iznos od 10 % određen za novčane kazne.
11. Jedanaesti tužbeni razlog, prema kojem je Komisija povrijedila svoju obvezu obrazlaganja sukladno članku 296. UFEU-a u pogledu izračuna novčane kazne i ocjene težine tužiteljeve povrede.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101. UFEU-a] i [102. UFEU-a] (SL 2003 L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

Tužba podnesena 10. listopada 2014. – IPSO protiv ESB-a

(Predmet T-713/14)

(2014/C 431/62)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Međunarodna i europska organizacija javnih službi (IPSO) (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (ESB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Izvršnog odbora ESB-a od 30. svibnja 2014., javno objavljenu 16. srpnja 2014., kojom se najduže trajanje određenih ugovora osoblja zaposlenog preko agencije za privremeno zapošljavanje koje obavlja tajničke i administrativne poslove ograničava na dvije godine;
- naloži tuženiku naknadu nematerijalne štete koja je *ex aequo et bono* procijenjena na 15 000,00 eura;
- naloži tuženiku snošenje ukupnih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu tužiteljeva prava na informiranje i savjetovanje iz članka 27. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i Direktive br. 2002/14⁽¹⁾ koje je precizirano i uspostavljeno kolektivnim ugovorom o priznavanju, dijeljenju informacija i savjetovanju te ad hoc dogovorom iz siječnja 2014. o uspostavljanju radne skupine o agencijskim radnicima sklopljenim između ESB-a i IPSO-a, s jedne strane, te na povredu navedenih sporazuma, s druge strane.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na povredu prava na dobru upravu, a osobito prava na saslušanje i prava na pristup informacijama, postupovnih prava iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ Direktiva 2002/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2002. o uspostavljanju općeg okvira za obavješćivanje i savjetovanje s radnicima u Europskoj zajednici (SL L 80, str. 29; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 182.).

Tužba podnesena 8. listopada 2014. – Bonney protiv OHIM-a – Bruno (ATHEIST)**(Predmet T-714/14)**

(2014/C 431/63)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* David Bonney (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: D. Farnsworth, *solicitor*)*Tuženik:* Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Vanessa Bruno (Pariz, Francuska)**Podaci o postupku pred OHIM-om***Podnositelj prijave:* tužitelj*Sporni žig u pitanju:* verbalni žig Zajednice „ATHEIST”– prijava za registraciju br. 10 034 874*Postupak pred OHIM-om:* postupak povodom prigovora*Pobijana odluka:* odluka Četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 5. kolovoza 2014. u predmetu R 803/2013-4**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- odbije prigovor u dijelu u kojem se odnosi na robu i usluge iz razreda 18, 25 i 35;
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 9. listopada 2014. – NK Rosneft i dr. protiv Vijeća**(Predmet T-715/14)**

(2014/C 431/64)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelji:* NK Rosneft OAO (Moskva, Rusija), RN-Shelf-Arctic OOO (Moskva), RN-Shelf-Dalний Vostok ZAO (Južno-Sahalinsk, Rusija), RN-Exploration OOO (Moskva) i Tagulskoe OOO (Krasnojarsk, Rusija) (zastupnik: T. Beazley, QC)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev***Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:*

- poništi članak 1. stavak 2. točke (b), (c) i (d), članak 1. stavak 3. i Prilog III. Odluci Vijeća 2014/512/ZVSP od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini, kako je izmijenjena Odlukom Vijeća 2014/659/ZVSP od 8. rujna 2014.;

- poništi članak 3., članak 3.a, članak 4. stavak 3. i 4., Prilog II., članak 5. stavak 2. točke (b), (c) i (d), članak 5. stavak 3., Prilog VI. i članak 11. Uredbe Vijeća (EU) br. 833/2014 od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EU) br. 960/2014 od 8. rujna 2014.;
- nadalje ili alternativno, poništi Uredbu Vijeća (EU) br. 833/2014 i Odluku Vijeća 2014/512/ZVSP u dijelu u kojem se primjenjuju na tužitelje;
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, prema kojem Vijeće nije pružilo dovoljno razloga da bi moglo u potpunosti ispitati bilo materijalnu ili procesnu zakonitost odredbi čije poništenje tužitelji traže („predmetne mjere“), te je prekršilo pravo na obranu tužitelja kao i pravo na djelotvornu sudsku zaštitu u pogledu predmetnih mjera.
2. Drugi tužbeni razlog, prema kojem Vijeće nije predočilo nikakav dokazni materijal koji bi opravdao ili koji opravdava predmetne mjere tako da imaju legitiman ili zakonit cilj.
3. Treći tužbeni razlog, prema kojem predmetne mjere krše međunarodnopravne obveze Europske unije iz Sporazuma o partnerstvu i suradnji s Rusijom i/ili iz GATT-a.
4. Četvrti tužbeni razlog, prema kojem Vijeće nije bilo nadležno za donošenje tih mjera ili da su te mjere nezakonite jer nikakva razumna veza nije ni očita ni određena navođenjem razloga, između deklariranog cilja Odluke Vijeća 2014/512/ZVSP i sredstava određenih za njegovu realizaciju.
5. Peti tužbeni razlog, prema kojem Uredba Vijeća (EU) br. 833/2014 ne daje odgovarajući učinak odredbama Odluke Vijeća 2014/512/ZVSP pošto Vijeće nije bilo nadležno usvojiti ili, ako je bilo nadležno, nije moglo zakonito usvojiti, članak 3. Uredbe Vijeća (EU) br. 833/2014, s obzirom na to da je ona (barem) na prvi pogled u suprotnosti s utvrđenim odredbama Odluke Vijeća 2014/512/ZVSP, a posebno s njezinim člankom 4.
6. Šesti tužbeni razlog, prema kojem Vijeće nije nadležno usvojiti, ili nije imalo mogućnost zakonito usvojiti, predmetne mjere budući da se njima krši temeljno načelo jednakog postupanja i zabrane arbitrarnog postupanja.
7. Sedmi tužbeni razlog, prema kojem Vijeće nije bilo nadležno usvojiti, ili nije imalo mogućnost zakonito usvojiti, predmetne mjere jer one nisu proporcionalne, ili se nisu pokazala proporcionalnima, s ciljem predviđenim Odlukom Vijeća 2014/512/ZVSP. Nadalje, kao posljedica nedostatka proporcionalnosti, odredbe (a) ugrožavaju zakonodavne nadležnosti Europske unije prema CCP-u i (b) predstavljaju nedopustivo zadiranje u tužiteljeva temeljna prava na vlasništvo i/ili slobodu poduzetništva.
8. Osmi tužbeni razlog, prema kojem je, osobito s obzirom na to da ne postoji bilo kakvo objašnjenje za predmetne mjere i njihovu prirodu, barem jedan dio svrhe pobijane odredbe mogao služiti cilju koji nije deklarirani cilj, te da su usto na određen način zloupotrijebljene ovlasti koje daje Odluka Vijeća 2014/512/ZVSP.
9. Deveti tužbeni razlog, prema kojem je prekršeno ustavno jamstvo pravne sigurnosti, uključujući i nejasnost ključnih pojmova u predmetnim mjerama.

Tužba podnesena 10. listopada 2014. – Hong Kong Group protiv OHIM-a – WE Brand (W E)

(Predmet T-718/14)

(2014/C 431/65)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Hong Kong Group Oy (Vantaa, Finska) (zastupnik: J. Spåre, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: WE Brand Sàrl (Luxembourg, Luksemburg)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Sporni žig u pitanju: figurativni žig Zajednice s verbalnim elementima „W E” – prijava za registraciju br. 10 763 795

Postupak pred OHIM-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća OHIM-a od 4. kolovoza 2014. u predmetu R 2305/2013-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i prihvati prijavu za registraciju žiga Zajednice podnesenu od tužitelja;
- naloži OHIM-u i drugoj strani snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 13. listopada 2014. – Belgija protiv Komisije

(Predmet T-721/14)

(2014/C 431/66)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Belgija (zastupnici: L. Van den Broeck i M. Jacobs, uz asistenciju odvjetnikâ P. Vlaemmincka i B. Van Voorena)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Preporuku Komisije 2014/478/EU od 14. srpnja 2014. o načelima za zaštitu potrošača i igrača internetskih igara na sreću te sprječavanje maloljetnika u igranju internetskih igara na sreću;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Kao prvi tužbeni razlog ističe se povreda načela dodjeljivanja iz članka 5. UEU-a jer nije naveden bitan pravni temelj koji Komisiju ovlašćuje na donošenje pobijane mjere.
2. Kao drugi tužbeni razlog ističe se povreda načela dodjeljivanja jer Ugovori Komisiju u području igara na sreću ne ovlašćuju na donošenje pravnih akata s učinkom usklađivanja.

3. Kao treći tužbeni razlog ističe se povreda načela lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a i institucionalne ravnoteže u smislu članka 13. stavka 2. UEU-a jer Komisija nije uzela u obzir zaključke Vijeća od 10. prosinca 2010. o „Okviru za igre na sreću i klađenje u državama članicama Europske unije” (Dokument 16884/10).
4. Kao četvrti tužbeni razlog ističe se povreda načela lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a u odnosu s državama članicama.
5. Kao peti tužbeni razlog ističe se povreda članka 13. stavka 2. UEU-a te članaka 288. i 289. UFEU-a jer pobijana mjera zapravo predstavlja prikrivenu direktivu. Tužitelj isto prigovara da je Komisija povrijedila članak 52. Povelje Europske unije o ljudskim pravima time što nije upotrijebila zakon kako bi ograničila slobodu izražavanja i informiranja utvrđenu u članku 11. Povelje o temeljnim pravima.

Tužba podnesena 14. listopada 2014. – Aalberts Industries protiv Komisije i Suda Europske unije

(Predmet T-725/14)

(2014/C 431/67)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Aalberts Industries NV (Utrecht, Nizozemska) (zastupnici: R. Wesseling i M. Tuurenhout, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija i Sud Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- Europsku uniju, zastupanu po Sudu ili Europskoj komisiji, osudi na naknadu štete u korist društvu Aalberts Industries, nastale zbog povrede njegovih prava, i to u iznosu od 1 041 863 eura za imovinsku štetu i 5 040 000 eura za neimovinsku štetu ili u pravičnom iznosu koji utvrdi Opći sud, uvećano u oba slučaja za kompenzacijske kamate za razdoblje od 13. siječnja 2010. do dana objave presude o ovoj tužbi po kamatnoj stopi koju je ESB odredio za glavne poslove refinanciranja, a koja je vrijedila za razdoblje o kojem je riječ, uvećano za dva postotna boda ili odgovarajuću kamatu koju utvrdi Opći sud;
- Europskoj uniji, zastupanoj po Sudu ili Europskoj komisiji, naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj ističe da je Opći sud u postupku Aalberts Industries N. V. i dr./Komisija (T-385/06), koji je tužitelj pokrenuo protiv Odluke Komisije C(2006) 4180 *final* od 20. rujna 2006. u postupku na temelju članka 81. [UEZ-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/F-1/38.121 – cijevni nastavci), povrijedio njegovo pravo na odlučivanje u razumnom roku.

Tužitelj ističe da je postupak trajao četiri godine i tri mjeseca iako odlučivanje Općeg suda o njegovoj tužbi s obzirom na sve okolnosti slučaja nije smjelo trajati duže od tri godine. Opći sud je povrijedio članak 47. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, koji sudovima Unije nameće obvezu da o predmetima odluče u razumnom roku, te članak 6. stavak 1. EKLJP-a, koji svakom pojedincu daje pravo da se njegov slučaj ispita u razumnom roku.

Tužitelj je zbog činjenice da Opći sud nije završio postupak o tužbi unutar razdoblja od tri godine pretrpio stvarnu i izvjesnu imovinsku štetu. Tu štetu čine troškovi koji su mu nastali zbog refinanciranja bankarskog jamstva nakon što je postupanje po tužbi trajalo dulje od tri godine.

Tužitelj je pretrpio neimovinsku štetu jer je predodžba da je on član kartela zbog predugog trajanja postupka pred Općim sudom dugo postojala. Naknada štete u iznosu od 5 % izvorno utvrđene novčane kazne odgovara naknadi štete koju je Sud u usporedivim slučajevima znatnog prekoračenja roka smatrao prikladnom prilikom ocjene novčanih kazni u kartelnim postupcima.

S obzirom na sve navedeno, tužitelj tvrdi da postoji izravna uzročna veza između tražene naknade štete i povrede pravne norme koju je počinila Unija, a koja ima za cilj pojedincu dodijeliti prava. Stoga su ispunjene pretpostavke za izvanugovornu odgovornost Unije u skladu s člankom 340. stavkom 2. UFEU-a.

Tužba podnesena 10. listopada 2014. – Universal Protein Supplements Corp. d/b/a Universal Nutrition protiv OHIM-a – H. Young Holdings (animal)

(Predmet T-727/14)

(2014/C 431/68)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Universal Protein Supplements Corp. d/b/a Universal Nutrition (New Brunswick, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: S. Malynicz, Barrister)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: . Young Holdings plc (Newbury, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Sporni žig u pitanju: figurativni žig Zajednice s verbalnim elementom „animal” – prijava za registraciju br. 2 824 548

Postupak pred OHIM-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 31. srpnja 2014. u predmetu R 2054/2013-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži OHIM-u i drugoj stranci snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 4. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 37. točke (b) podtočke (ii) Uredbe br. 2686/95.

Tužba podnesena 10. listopada 2014. – Universal Protein Supplements Corp. d/b/a Universal Nutrition protiv OHIM-a – H. Young Holdings (animal)

(Predmet T-728/14)

(2014/C 431/69)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Universal Protein Supplements Corp. d/b/a Universal Nutrition (New Brunswick, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: S. Malynicz, Barrister)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: H. Young Holdings plc (Newbury, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred OHIM-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Sporni žig u pitanju: figurativni žig Zajednice s verbalnim elementom animal“ – žig Zajednice br. 2 824 548

Postupak pred OHIM-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 31. srpnja 2014. u predmetu R 2058/2013-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži OHIM-u i drugoj stranci snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 4. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 37. točke (b) podtočke (ii) Uredbe br. 2868/95.

Rješenje Općeg suda od 2. listopada 2014. – Ratioparts-Ersatzteile protiv OHIM-a – Norwood Industries (NORTHWOOD professional forest equipment)

(Predmet T-592/13) ⁽¹⁾

(2014/C 431/70)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 24, 25.1.2014

Rješenje Općeg suda od 2. listopada 2014. – Ratioparts-Ersatzteile protiv OHIM-a – Norwood Promotional Products Europe (NORTHWOOD professional forest equipment)

(Predmet T-622/13) ⁽¹⁾

(2014/C 431/71)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 39, 8.2.2014

Rješenje Općeg suda od 1. listopada 2014. – Tui Deutschland protiv OHIM-a – Infinity Real Estate & Project Development (Sensimar)

(Predmet T-706/13) ⁽¹⁾

(2014/C 431/72)

Jezik postupka: njemački

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 61, 1.3.2014

Rješenje Općeg suda od 2. rujna 2014. – Petropars i dr. protiv Vijeća

(Predmet T-370/14) ⁽¹⁾

(2014/C 431/73)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 261, 11.8.2014

SLUŽBENIČKI SUD

Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 15. listopada 2014. – AY protiv Vijeća

(Predmet F-23/11 RENV) ⁽¹⁾

(Javna služba — Dužnosnici — Vraćanje Službeničkom sudu na ponovno suđenje nakon ukidanja — Promaknuće — Postupak promaknuća u 2010. — Usporedba zasluga — Odluka da se ne promakne tužitelja)

(2014/C 431/74)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: AY (zastupnik: É. Boigelot, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i A. F. Jensen, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Vijeća da se tužitelja ne uvrsti na popis dužnosnika promaknutih u razred AST 9 u sklopu postupka promaknuća u 2010. i naknadu pretrpljene neimovinske štete. Predmet T-167/12 P koji je Opći sud vratio na ponovno suđenje nakon ukidanja.

Izreka presude

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se AY-u snošenje vlastitih troškova u predmetima F-23/11, T-167/12 P i F-23/11 RENV kao i troškova Vijeća Europske unije u predmetu F-23/11.
3. Nalaže se Vijeću Europske unije snošenje vlastitih troškova u predmetima T-167/12 P i F-23/11 RENV.

⁽¹⁾ SL C 226, 30.7.2011., str. 31.

Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 15. listopada 2014. – van de Water protiv Parlamenta

(Predmet F-86/13) ⁽¹⁾

(Javna služba — Prava i obveze dužnosnika — Obavijest o namjeri obavljanja djelatnosti nakon odlaska iz službe — Članak 16. Pravilnika — Spojivost s legitimnim interesima institucije — Zabrana)

(2014/C 431/75)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Robert van de Water (Grimbergen, Belgija) (zastupnici: P. Bentley QC i R. Bäuerle, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: N. Chemaï i M. Dean, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke kojom se tužitelju zabranjuje da u roku od dvije godine nakon odlaska iz službe u Europskom parlamentu prihvati posao savjetnika predsjednika Vlade Ukrajine

Izreka presude

1. Tužba se odbija.
2. Van de Wateru nalaže se snošenje vlastitih, i troškova Europskog parlamenta.

(¹) SL C 336, 16.11.2013., str. 31

Tužba podnesena 24. lipnja 2014. – ZZ protiv Europske komisije**(Predmet F-59/14)**

(2014/C 431/76)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: H. Mannes, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Javna služba – Zahtjev za naknadu imovinske i neimovinske štete i zateznih kamata, koju je tužitelj pretrpio zbog gubitka mogućnosti zaposlenja kod EU, u skladu s presudom Službeničkog suda od 29.9.2010. u predmetu F-5/08 Brune/Komisija.

Tužbeni zahtjev tužitelja

Tužitelj od Službeničkog suda zahtijeva da:

- naloži tuženiku da tužitelju naknadi imovinsku i neimovinsku štetu, zajedno sa zateznim kamatama, koju je pretrpio zbog protupravnog isključenja iz postupka javnog natječaja EPSO/AD/26/05;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka;
- opreza radi, donese presudu zbog ogluhe.

Tužba podnesena 31. srpnja 2014. – ZZ protiv Entreprise commune ECSEL**(Predmet F-75/14)**

(2014/C 431/77)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: V. A. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Entreprise commune ECSEL

Predmet i opis spora

Poništenje izvještaja o procjeni tužitelja za 2012. godinu

Tužbeni zahtjevi tužitelja

- Poništiti pobijanu odluku kojom je ARTEMIS odbio žalbu tužitelja i poništiti pobijani akt koji je žalbeni procjenitelj donio 15. studenoga 2013. vezano uz obrazloženo odbijanje tužitelja da prihvati izvještaj o procjeni za 2012. godinu;
- naložiti Entrepriise commune ECSEL snošenje troškova.

Tužba podnesena 1. rujna 2014. – ZZ protiv Vijeća

(Predmet F-87/14)

(2014/C 431/78)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Predmet i opis spora

Poništenje odluka Vijeća vezanih uz povrat tužiteljičinih bolničkih troškova te nalaganje Vijeću da, prvo, naknadi izgubljenju dobit i zatezne kamate te, drugo, naknadi navodno pretrpljenu neimovinsku štetu.

Tužbeni zahtjevi tužitelja

- Poništiti djelomično odluke Ureda za obračun iz Bruxellesa, kako proizlaze iz izjave 55. od 27. rujna 2013., vezane uz zahtjev od 12. srpnja 2012. za povrat tužiteljičinih bolničkih troškova;
- utvrditi da su nevaljani dopisi od 19. studenoga 2013. koje je uputio voditelj Ureda za obračun, a tiču se negativnog ishoda navodno prethodno postavljenog zahtjeva za odobrenje od 12. srpnja 2012., ili ih podredno poništiti;
- poništiti, ukoliko je to potrebno, odluku tijela za imenovanje od 22. svibnja 2014. o odbijanju žalbi koje je tužiteljica podnijela 27. prosinca 2013. i 18. veljače 2014.;
- naložiti Vijeću da naknadi izgubljenju dobit i zatezne kamate počevši od dana od kad se duguju potraživani iznosi te da naknadi neimovinsku štetu koju je pretrpjela tužiteljica;
- naložiti Vijeću snošenje troškova.

Tužba podnesena 29. rujna 2014. – ZZ protiv Vijeća**(Predmet F-98/14)**

(2014/C 431/79)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Predmet i opis spora

Djelomično poništenje dva priopćenja za osoblje Vijeća u dijelu u kojem se korištenje naknade troškova za putovanje iz mjesta rada u matično mjesto i vrijeme za putovanje vezuje uz naknadu za život u inozemstvu i naknadu za boravak u stranoj državi uz nalaganje obveze tuženiku da naknadi imovinsku i neimovinsku štetu s kamatama za koju tužitelj tvrdi da je pretrpio.

Tužbeni zahtjevi tužitelja

- Poništiti na temelju članka 270. UFEU-a odluku sadržanu u Priopćenju za osoblje („PO”) 13/14 (Odluka br. 2/2014) od 9. siječnja 2014., kojim su promijenjeni uvjeti u pogledu vremena za putovanje, nastavno na početak primjene od 1. siječnja 2014. odredbe iz članka 7. Priloga V. Pravilnika, te u Priopćenju za osoblje („PO”) 9/14 (Odluka br. 12/2014), kojim su promijenjeni uvjeti u pogledu putnih troškova, nastavno na početak primjene od 1. siječnja 2014. odredbe iz članka 8. Priloga VII. Pravilnika, izmijenjene Uredbom (EU, Euratom) br. 1023/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o izmjeni Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije, objavljenog u Službenom listu br. L 287 od 29. listopada 2013.; zahtjev za poništenje ograničen je na dio PO-a koji vezuje pravo na putne troškove i vrijeme za putovanje s naknadom za život u inozemstvu ili naknadom za boravak u stranoj državi te na članak 6. PO-a 9/14 kojim su uvedena nova mjerila za određivanje matičnog mjesta;
 - naložiti tuženiku da tužitelju isplati iznos od 165 596,42 eura na ime pretrpljene imovinske štete i iznos od 40 000 eura na ime neimovinske štete;
 - naložiti tuženiku da tužitelju uz stvarnu štetu naknadi izgubljenu dobit i zatezne kamate po stopi od 6,75 % za pretrpljenu imovinsku i neimovinsku štetu;
 - naložiti Vijeću snošenje troškova.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR